ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν
περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων
2 καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχησ αυτοπται
και υπηρεται γενομενοι του λογου 3 εδοξεν καμοι
παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ
σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε 4 ινα επιγνωσ περι ων
κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν 5 εγενετο εν ταισ
ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ τησ ιουδαιασ ιερευσ
τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη
αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ
ελισαβετ 6 ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου
πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν
του κυριου αμεμπτοι 7 και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι
η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν
ταισ ημεραισ αυτων ησαν 8 εγενετο δε εν τω ιερατευειν
αυτον εν τη ταξει τησ εφημεριασ αυτου εναντι του
θεου 9 κατα το εθοσ τησ ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι
εισελθων εισ τον ναον του κυριου 10 και παν το πληθοσ
ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ
11 ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του
θυσιαστηριου του θυμιαματοσ 12 και εταραχθη ζαχαριασ
ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον 13 ειπεν δε προσ
αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη
η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον
σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην 14 και εσται
χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει
αυτου χαρησονται 15 εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου
και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου
πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου 16 και πολλουσ

των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων
17 και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι
και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα
και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον
κατεσκευασμενον 18 και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον
κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η
γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης 19 και
αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο
παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι
προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα 20 και ιδου εση
σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας
γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου
οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων 21 και ην
ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω
χρονιζειν αυτον εν τω ναω 22 εξελθων δε ουκ ηδυνατο
λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν
εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν
κωφος 23 και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της
λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου 24 μετα
δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου
και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα 25 οτι
ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επειδεν
αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις 26 εν δε τω μηνι
τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εις
πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρετ 27 προς παρθενον
μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ
και το ονομα της παρθενου μαριαμ 28 και εισελθων ο
αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος
μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν 29 η δε ιδουσα
διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος
ειη ο ασπασμος ουτος 30 και ειπεν ο αγγελος αυτη μη
φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω 31 και ιδου

συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα
αυτου ιησουν 32 ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου
κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον
δαυιδ του πατρος αυτου 33 και βασιλευσει επι τον οικον
ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ
εσται τελος 34 ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως
εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω 35 και αποκριθεις ο
αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και
δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον
αγιον κληθησεται υιος θεου 36 και ιδου ελισαβετ η
συγγενης σου και αυτη συνειληφυια υιον εν γηρει αυτης
και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα
37 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα 38 ειπεν δε
μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου
και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος 39 αναστασα δε μαριαμ
εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα
σπουδης εις πολιν ιουδα 40 και εισηλθεν εις τον οικον
ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ 41 και εγενετο ως
ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν
το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος
αγιου η ελισαβετ 42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και
ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο
καρπος της κοιλιας σου 43 και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη
η μητηρ του κυριου μου προς με 44 ιδου γαρ ως εγενετο
η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το
βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου 45 και μακαρια
η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις
αυτη παρα κυριου 46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη
μου τον κυριον 47 και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω
θεω τω σωτηρι μου 48 οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν
της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με
πασαι αι γενεαι 49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος

και αγιον το ονομα αυτου 50 και το ελεος αυτου εις γενεασ
γενεων τοισ φοβουμενοισ αυτον 51 εποιησεν κρατοσ εν
βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια
καρδιασ αυτων 52 καθειλεν δυναστασ απο θρονων και
υψωσεν ταπεινουσ 53 πεινωντασ ενεπλησεν αγαθων και
πλουτουντασ εξαπεστειλεν κενουσ 54 αντελαβετο ισραηλ
παιδοσ αυτου μνησθηναι ελεουσ 55 καθωσ ελαλησεν
προσ τουσ πατερασ ημων τω αβρααμ και τω σπερματι
αυτου εισ τον αιωνα 56 εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη
ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον οικον αυτησ
57 τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονοσ του τεκειν αυτην
και εγεννησεν υιον 58 και ηκουσαν οι περιοικοι και οι
συγγενεισ αυτησ οτι εμεγαλυνεν κυριοσ το ελεοσ αυτου
μετ αυτησ και συνεχαιρον αυτη 59 και εγενετο εν τη
ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν
αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν 60 και
αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται
ιωαννησ 61 και ειπον προσ αυτην οτι ουδεισ εστιν εν τη
συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω 62 ενενευον
δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον 63 και
αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννησ εστιν το
ονομα αυτου και εθαυμασαν παντεσ 64 ανεωχθη δε το
στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει
ευλογων τον θεον 65 και εγενετο επι παντασ φοβοσ τουσ
περιοικουντασ αυτουσ και εν ολη τη ορεινη τησ ιουδαιασ
διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα 66 και εθεντο παντεσ
οι ακουσαντεσ εν τη καρδια αυτων λεγοντεσ τι αρα το
παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου 67 και
ζαχαριασ ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματοσ αγιου και
προεφητευσεν λεγων 68 ευλογητοσ κυριοσ ο θεοσ του
ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω
αυτου 69 και ηγειρεν κερασ σωτηριασ ημιν εν τω οικω

δαυιδ του παιδοσ αυτου 70 καθωσ ελαλησεν δια στοματοσ
των αγιων των απ αιωνοσ προφητων αυτου 71 σωτηριαν
εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων
ημασ 72 ποιησαι ελεοσ μετα των πατερων ημων και
μνησθηναι διαθηκησ αγιασ αυτου 73 ορκον ον ωμοσεν
προσ αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν 74 αφοβωσ
εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντασ λατρευειν αυτω
75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασασ
τασ ημερασ τησ ζωησ ημων 76 και συ παιδιον προφητησ
υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου
ετοιμασαι οδουσ αυτου 77 του δουναι γνωσιν σωτηριασ τω
λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων 78 δια σπλαγχνα
ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη
εξ υψουσ 79 επιφαναι τοισ εν σκοτει και σκια θανατου
καθημενοισ του κατευθυναι τουσ ποδασ ημων εισ οδον
ειρηνησ 80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο
πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ
αυτου προσ τον ισραηλ

2

1 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν
δογμα παρα καισαροσ αυγουστου απογραφεσθαι πασαν
την οικουμενην 2 αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο
ηγεμονευοντοσ τησ συριασ κυρηνιου 3 και επορευοντο
παντεσ απογραφεσθαι εκαστοσ εισ την ιδιαν πολιν
4 ανεβη δε και ιωσηφ απο τησ γαλιλαιασ εκ πολεωσ
ναζαρετ εισ την ιουδαιαν εισ πολιν δαυιδ ητισ καλειται
βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ
5 απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω
γυναικι ουση εγκυω 6 εγενετο δε εν τω ειναι αυτουσ εκει
επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην 7 και ετεκεν τον
υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον
και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοισ

τοποσ εν τω καταλυματι 8 και ποιμενεσ ησαν εν τη χωρα
τη αυτη αγραυλουντεσ και φυλασσοντεσ φυλακασ τησ
νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων 9 και ιδου αγγελοσ κυριου
επεστη αυτοισ και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτουσ και
εφοβηθησαν φοβον μεγαν 10 και ειπεν αυτοισ ο αγγελοσ
μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην
ητισ εσται παντι τω λαω 11 οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ
οσ εστιν χριστοσ κυριοσ εν πολει δαυιδ 12 και τουτο υμιν
το σημειον ευρησετε βρεφοσ εσπαργανωμενον κειμενον
εν φατνη 13 και εξαιφνησ εγενετο συν τω αγγελω πληθοσ
στρατιασ ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων
14 δοξα εν υψιστοισ θεω και επι γησ ειρηνη εν ανθρωποισ
ευδοκια 15 και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εισ τον
ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενεσ ειπον
προσ αλληλουσ διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το
ρημα τουτο το γεγονοσ ο ο κυριοσ εγνωρισεν ημιν 16 και
ηλθον σπευσαντεσ και ανευρον την τε μαριαμ και τον
ιωσηφ και το βρεφοσ κειμενον εν τη φατνη 17 ιδοντεσ δε
διεγνωρισαν περι του ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ
περι του παιδιου τουτου 18 και παντεσ οι ακουσαντεσ
εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προσ
αυτουσ 19 η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα
συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτησ 20 και υπεστρεψαν οι
ποιμενεσ δοξαζοντεσ και αινουντεσ τον θεον επι πασιν
οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προσ αυτουσ
21 και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν
αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησουσ το κληθεν
υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη
κοιλια 22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου
αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εισ
ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω 23 καθωσ γεγραπται
εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον

τω κυριω κληθησεται 24 και του δουναι θυσιαν κατα
το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο
νεοσσους περιστερων 25 και ιδου ην ανθρωπος εν
ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος
δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του
ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον 26 και ην αυτω
κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν
θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου 27 και ηλθεν εν τω
πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το
παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον
του νομου περι αυτου 28 και αυτος εδεξατο αυτο εις
τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν
29 νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα
σου εν ειρηνη 30 οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον
σου 31 ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων
32 φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ
33 και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις
λαλουμενοις περι αυτου 34 και ευλογησεν αυτους συμεων
και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος
κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ
και εις σημειον αντιλεγομενον 35 και σου δε αυτης την
ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ
πολλων καρδιων διαλογισμοι 36 και ην αννα προφητις
θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν
ημεραις πολλαις ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της
παρθενιας αυτης 37 και αυτη χηρα ως ετων ογδοηκοντα
τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαις και
δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν 38 και αυτη
αυτη τη ωρα επιστασα ανθωμολογειτο τω κυριω και
ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν
εν ιερουσαλημ 39 και ως ετελεσαν απαντα τα κατα τον
νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την
πολιν εαυτων ναζαρετ 40 το δε παιδιον ηυξανεν και

εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ
θεου ην επ αυτο 41 και επορευοντο οι γονεισ αυτου
κατ ετοσ εισ ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα 42 και οτε
εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εισ ιεροσολυμα
κατα το εθοσ τησ εορτησ 43 και τελειωσαντων τασ ημερασ
εν τω υποστρεφειν αυτουσ υπεμεινεν ιησουσ ο παισ εν
ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου
44 νομισαντεσ δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερασ
οδον και ανεζητουν αυτον εν τοισ συγγενεσιν και εν
τοισ γνωστοισ 45 και μη ευροντεσ αυτον υπεστρεψαν εισ
ιερουσαλημ ζητουντεσ αυτον 46 και εγενετο μεθ ημερασ
τρεισ ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω
των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα
αυτουσ 47 εξισταντο δε παντεσ οι ακουοντεσ αυτου επι
τη συνεσει και ταισ αποκρισεσιν αυτου 48 και ιδοντεσ
αυτον εξεπλαγησαν και προσ αυτον η μητηρ αυτου ειπεν
τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτωσ ιδου ο πατηρ σου καγω
οδυνωμενοι εζητουμεν σε 49 και ειπεν προσ αυτουσ τι
οτι εζητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοισ του πατροσ μου
δει ειναι με 50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν
αυτοισ 51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εισ ναζαρετ
και ην υποτασσομενοσ αυτοισ και η μητηρ αυτου διετηρει
παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτησ 52 και ιησουσ
προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και
ανθρωποισ

3

1 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω τησ ηγεμονιασ τιβεριου
καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου τησ ιουδαιασ
και τετραρχουντοσ τησ γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου
δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ τησ ιτουραιασ
και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου τησ αβιληνησ
τετραρχουντοσ 2 επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο

ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω
3 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου
κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
4 ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου
λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε
την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος
ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και
αι τραχειαι εις οδους λειας 6 και οψεται πασα σαρξ το
σωτηριον του θεου 7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις
οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων
τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης
8 ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη
αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ
λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων
εγειραι τεκνα τω αβρααμ 9 ηδη δε και η αξινη προς την
ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν
καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 10 και
επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν
11 αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας
μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως
ποιειτω 12 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και
ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν 13 ο δε ειπεν
προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν
πρασσετε 14 επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι
λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους
μηδενα διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε
τοις οψωνιοις υμων 15 προσδοκωντος δε του λαου και
διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι
του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος 16 απεκρινατο
ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας
ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι

τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει
εν πνευματι αγιω και πυρι 17 ου το πτυον εν τη χειρι
αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον
σιτον εισ την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει
πυρι ασβεστω 18 πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων
ευηγγελιζετο τον λαον 19 ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ
ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ τησ γυναικοσ
του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν
πονηρων ο ηρωδησ 20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και
κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 21 εγενετο δε εν
τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντοσ
και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον 22 και
καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει
περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι
λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ευδοκησα
23 και αυτοσ ην ο ιησουσ ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ
ων ωσ ενομιζετο υιοσ ιωσηφ του ηλι 24 του ματθατ του
λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ 25 του ματταθιου
του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι 26 του μααθ του
ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα 27 του ιωαναν
του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι 28 του
μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ 29 του
ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι 30 του
συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ
31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του
δαυιδ 32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του
ναασσων 33 του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ
του ιουδα 34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα
του ναχωρ 35 του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ
του σαλα 36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε
του λαμεχ 37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του
μαλελεηλ του καιναν 38 του ενωσ του σηθ του αδαμ του

θεου

4

1 ιησουσ δε πνευματοσ αγιου πληρησ υπεστρεψεν
απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εισ την
ερημον 2 ημερασ τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο του
διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταισ ημεραισ εκειναισ
και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν 3 και
ειπεν αυτω ο διαβολοσ ει υιοσ ει του θεου ειπε τω
λιθω τουτω ινα γενηται αρτοσ 4 και απεκριθη ιησουσ
προσ αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω
ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι θεου 5 και
αναγαγων αυτον ο διαβολοσ εισ οροσ υψηλον εδειξεν
αυτω πασασ τασ βασιλειασ τησ οικουμενησ εν στιγμη
χρονου 6 και ειπεν αυτω ο διαβολοσ σοι δωσω την
εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι
εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην 7 συ
ουν εαν προσκυνησησ ενωπιον εμου εσται σου πασα
8 και αποκριθεισ αυτω ειπεν ο ιησουσ υπαγε οπισω
μου σατανα γεγραπται προσκυνησεισ κυριον τον θεον
σου και αυτω μονω λατρευσεισ 9 και ηγαγεν αυτον εισ
ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του
ιερου και ειπεν αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον
εντευθεν κατω 10 γεγραπται γαρ οτι τοισ αγγελοισ αυτου
εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε 11 και επι χειρων
αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου
12 και αποκριθεισ ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι ειρηται ουκ
εκπειρασεισ κυριον τον θεον σου 13 και συντελεσασ παντα
πειρασμον ο διαβολοσ απεστη απ αυτου αχρι καιρου 14 και
υπεστρεψεν ο ιησουσ εν τη δυναμει του πνευματοσ εισ
την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολησ τησ περιχωρου
περι αυτου 15 και αυτοσ εδιδασκεν εν ταισ συναγωγαισ
αυτων δοξαζομενοσ υπο παντων 16 και ηλθεν εισ την

ναζαρετ ου ην τεθραμμενοσ και εισηλθεν κατα το ειωθοσ
αυτω εν τη ημερα των σαββατων εισ την συναγωγην
και ανεστη αναγνωναι 17 και επεδοθη αυτω βιβλιον
ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν τον
τοπον ου ην γεγραμμενον 18 πνευμα κυριου επ εμε ου
εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν
με ιασασθαι τουσ συντετριμμενουσ την καρδιαν κηρυξαι
αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ αναβλεψιν αποστειλαι
τεθραυσμενουσ εν αφεσει 19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου
δεκτον 20 και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη
εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι
ησαν ατενιζοντεσ αυτω 21 ηρξατο δε λεγειν προσ αυτουσ
οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοισ ωσιν
υμων 22 και παντεσ εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον
επι τοισ λογοισ τησ χαριτοσ τοισ εκπορευομενοισ εκ
του στοματοσ αυτου και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο υιοσ
ιωσηφ 23 και ειπεν προσ αυτουσ παντωσ ερειτε μοι
την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα
ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε
εν τη πατριδι σου 24 ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ
προφητησ δεκτοσ εστιν εν τη πατριδι αυτου 25 επ αληθειασ
δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταισ ημεραισ ηλιου
εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανοσ επι ετη τρια και
μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμοσ μεγασ επι πασαν την γην
26 και προσ ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εισ
σαρεπτα τησ σιδωνοσ προσ γυναικα χηραν 27 και πολλοι
λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ
και ουδεισ αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συροσ 28 και
επλησθησαν παντεσ θυμου εν τη συναγωγη ακουοντεσ
ταυτα 29 και ανασταντεσ εξεβαλον αυτον εξω τησ πολεωσ
και ηγαγον αυτον εωσ οφρυοσ του ορουσ εφ ου η πολισ
αυτων ωκοδομητο εισ το κατακρημνισαι αυτον 30 αυτοσ

δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο 31 και κατηλθεν
εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων
αυτους εν τοις σαββασιν 32 και εξεπλησσοντο επι τη
διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου 33 και
εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου
ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη 34 λεγων εα τι
ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα
σε τις ει ο αγιος του θεου 35 και επετιμησεν αυτω ο
ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν
αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν
βλαψαν αυτον 36 και εγενετο θαμβος επι παντας και
συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος
οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις
πνευμασιν και εξερχονται 37 και εξεπορευετο ηχος περι
αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου 38 αναστας δε εκ
της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα
δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και
ηρωτησαν αυτον περι αυτης 39 και επιστας επανω αυτης
επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα
δε αναστασα διηκονει αυτοις 40 δυνοντος δε του ηλιου
παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον
αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας
επιθεις εθεραπευσεν αυτους 41 εξηρχετο δε και δαιμονια
απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος
ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν
οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι 42 γενομενης δε
ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι
επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον
του μη πορευεσθαι απ αυτων 43 ο δε ειπεν προς αυτους
οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την
βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι 44 και ην
κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5

1 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του
ακουειν τον λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την
λιμνην γεννησαρετ 2 και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την
λιμνην οι δε αλιεισ αποβαντεσ απ αυτων απεπλυναν τα
δικτυα 3 εμβασ δε εισ εν των πλοιων ο ην του σιμωνοσ
ηρωτησεν αυτον απο τησ γησ επαναγαγειν ολιγον και
καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τουσ οχλουσ 4 ωσ δε
επαυσατο λαλων ειπεν προσ τον σιμωνα επαναγαγε εισ
το βαθοσ και χαλασατε τα δικτυα υμων εισ αγραν 5 και
αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολησ τησ
νυκτοσ κοπιασαντεσ ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου
χαλασω το δικτυον 6 και τουτο ποιησαντεσ συνεκλεισαν
πληθοσ ιχθυων πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων
7 και κατενευσαν τοισ μετοχοισ τοισ εν τω ετερω πλοιω
του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοισ και ηλθον και επλησαν
αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα 8 ιδων δε σιμων
πετροσ προσεπεσεν τοισ γονασιν ιησου λεγων εξελθε
απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε 9 θαμβοσ γαρ
περιεσχεν αυτον και παν
τασ τουσ συν αυτω επι τη αγρα
των ιχθυων η συνελαβον 10 ομοιωσ δε και ιακωβον και
ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και
ειπεν προσ τον σιμωνα ο ιησουσ μη φοβου απο του νυν
ανθρωπουσ εση ζωγρων 11 και καταγαγοντεσ τα πλοια
επι την γην αφεντεσ απαντα ηκολουθησαν αυτω 12 και
εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου
ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι
προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι
με καθαρισαι 13 και εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου
ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ
αυτου 14 και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα
απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του
καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον

αυτοισ 15 διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και
συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι
υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων 16 αυτοσ δε ην
υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ 17 και
εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων
και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι
ησαν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ τησ γαλιλαιασ και
ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το
ιασθαι αυτουσ 18 και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κλινησ
ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον
εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου 19 και μη ευροντεσ
ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ
επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω
κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου 20 και ιδων
την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι
αμαρτιαι σου 21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ
και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει
βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο
θεοσ 22 επιγνουσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων
αποκριθεισ ειπεν προσ αυτουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ
καρδιαισ υμων 23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται
σοι αι αμαρτιαι σου η ειπειν εγειραι και περιπατει 24 ινα
δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι τησ
γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω
εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εισ τον οικον
σου 25 και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο
κατεκειτο απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον
26 και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον
και επλησθησαν φοβου λεγοντεσ οτι ειδομεν παραδοξα
σημερον 27 και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην
ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν
αυτω ακολουθει μοι 28 και καταλιπων απαντα αναστασ

ηκολουθησεν αυτω 29 και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ
αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και
αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι 30 και εγογγυζον
οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προσ τουσ μαθητασ
αυτου λεγοντεσ δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων
εσθιετε και πινετε 31 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν
προσ αυτουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντεσ ιατρου
αλλ οι κακωσ εχοντεσ 32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιουσ
αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν 33 οι δε ειπον προσ
αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστευουσιν πυκνα και
δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε
σοι εσθιουσιν και πινουσιν 34 ο δε ειπεν προσ αυτουσ μη
δυνασθε τουσ υιουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ
αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν 35 ελευσονται δε ημεραι
και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστευσουσιν
εν εκειναισ ταισ ημεραισ 36 ελεγεν δε και παραβολην προσ
αυτουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει
επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει
και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου 37 και
ουδεισ βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε
ρηξει ο νεοσ οινοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται
και οι ασκοι απολουνται 38 αλλα οινον νεον εισ ασκουσ
καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται 39 και
ουδεισ πιων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο
παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

1 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι
αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου
τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντεσ ταισ χερσιν 2 τινεσ
δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν
ποιειν εν τοισ σαββασιν 3 και αποκριθεισ προσ αυτουσ
ειπεν ο ιησουσ ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ

οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντεσ 4 ωσ
εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ τησ
προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ
αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τουσ ιερεισ
5 και ελεγεν αυτοισ οτι κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου
και του σαββατου 6 εγενετο δε και εν ετερω σαββατω
εισελθειν αυτον εισ την συναγωγην και διδασκειν και
ην εκει ανθρωποσ και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα
7 παρετηρουν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν
τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου
8 αυτοσ δε ηδει τουσ διαλογισμουσ αυτων και ειπεν
τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και
στηθι εισ το μεσον ο δε αναστασ εστη 9 ειπεν ουν ο
ιησουσ προσ αυτουσ επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ
σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι
η αποκτειναι 10 και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτουσ
ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και
αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη 11 αυτοι δε
επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προσ αλληλουσ τι αν
ποιησειαν τω ιησου 12 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ ταυταισ
εξηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι και ην διανυκτερευων
εν τη προσευχη του θεου 13 και οτε εγενετο ημερα
προσεφωνησεν τουσ μαθητασ αυτου και εκλεξαμενοσ απ
αυτων δωδεκα ουσ και αποστολουσ ωνομασεν 14 σιμωνα
ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον
αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον
15 ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και
σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην 16 ιουδαν ιακωβου
και ιουδαν ισκαριωτην οσ και εγενετο προδοτησ 17 και
καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλοσ
μαθητων αυτου και πληθοσ πολυ του λαου απο πασησ
τησ ιουδαιασ και ιερουσαλημ και τησ παραλιου τυρου

και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο
των νοσων αυτων 18 και οι οχλουμενοι υπο πνευματων
ακαθαρτων και εθεραπευοντο 19 και πας ο οχλος εζητει
απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και
ιατο παντας 20 και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου
εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι
οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου 21 μακαριοι οι
πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες
νυν οτι γελασετε 22 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας
οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν
και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του
υιου του ανθρωπου 23 χαρητε εν εκεινη τη ημερα και
σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω
κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες
αυτων 24 πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε
την παρακλησιν υμων 25 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι
οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησετε
και κλαυσετε 26 ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν οι
ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις
οι πατερες αυτων 27 αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν
αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν
υμας 28 ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε
υπερ των επηρεαζοντων υμας 29 τω τυπτοντι σε επι την
σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος
σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης 30 παντι
δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα
μη απαιτει 31 και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι
ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως 32 και ει
αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν
και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν
33 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας
ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο
ποιουσιν 34 και εαν δανειζητε παρ ων ελπιζετε απολαβειν

ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ
δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα 35 πλην αγαπατε
τουσ εχθρουσ υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντεσ και εσται ο μισθοσ υμων πολυσ και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτοσ χρηστοσ εστιν επι τουσ αχαριστουσ
και πονηρουσ 36 γινεσθε ουν οικτιρμονεσ καθωσ και ο
πατηρ υμων οικτιρμων εστιν 37 και μη κρινετε και ου
μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε
απολυετε και απολυθησεσθε 38 διδοτε και δοθησεται
υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εισ τον κολπον υμων τω γαρ
αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν 39 ειπεν δε
παραβολην αυτοισ μητι δυναται τυφλοσ τυφλον οδηγειν
ουχι αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται 40 ουκ εστιν
μαθητησ υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενοσ δε
πασ εσται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου 41 τι δε βλεπεισ το
καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον
την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεισ 42 η πωσ δυνασαι
λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφεσ εκβαλω το καρφοσ το εν τω οφθαλμω σου αυτοσ την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το
καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου 43 ου γαρ
εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον
σαπρον ποιουν καρπον καλον 44 εκαστον γαρ δενδρον
εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων
συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην 45 ο
αγαθοσ ανθρωποσ εκ του αγαθου θησαυρου τησ καρδιασ αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηροσ ανθρωποσ εκ του πονηρου θησαυρου τησ καρδιασ αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματοσ τησ καρδιασ λαλει
το στομα αυτου 46 τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου

ποιειτε α λεγω 47 πασ ο ερχομενοσ προσ με και ακουων
μου των λογων και ποιων αυτουσ υποδειξω υμιν τινι
εστιν ομοιοσ 48 ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομουντι
οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον
επι την πετραν πλημμυρασ δε γενομενησ προσερρηξεν ο
ποταμοσ τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην
τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 49 ο δε ακουσασ και μη
ποιησασ ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι
την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμοσ και
ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα τησ οικιασ εκεινησ
μεγα

7

1 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τασ
ακοασ του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ 2 εκατονταρχου
δε τινοσ δουλοσ κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην
αυτω εντιμοσ 3 ακουσασ δε περι του ιησου απεστειλεν
προσ αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων
αυτον οπωσ ελθων διασωση τον δουλον αυτου 4 οι δε
παραγενομενοι προσ τον ιησουν παρεκαλουν αυτον
σπουδαιωσ λεγοντεσ οτι αξιοσ εστιν ω παρεξει τουτο
5 αγαπα γαρ το εθνοσ ημων και την συναγωγην αυτοσ
ωκοδομησεν ημιν 6 ο δε ιησουσ επορευετο συν αυτοισ
ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο τησ οικιασ
επεμψεν προσ αυτον ο εκατονταρχοσ φιλουσ λεγων
αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανοσ ινα υπο την
στεγην μου εισελθησ 7 διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προσ
σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου 8 και
γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν τασσομενοσ εχων
υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και
πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου
ποιησον τουτο και ποιει 9 ακουσασ δε ταυτα ο ιησουσ
εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω

οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην
πιστιν ευρον 10 και υποστρεψαντεσ οι πεμφθεντεσ εισ τον
οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγιαινοντα 11 και
εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην
ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι
και οχλοσ πολυσ 12 ωσ δε ηγγισεν τη πυλη τησ πολεωσ
και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι
αυτου και αυτη χηρα και οχλοσ τησ πολεωσ ικανοσ
συν αυτη 13 και ιδων αυτην ο κυριοσ εσπλαγχνισθη
επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε 14 και προσελθων
ηψατο τησ σορου οι δε βασταζοντεσ εστησαν και ειπεν
νεανισκε σοι λεγω εγερθητι 15 και ανεκαθισεν ο νεκροσ
και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου
16 ελαβεν δε φοβοσ παντασ και εδοξαζον τον θεον
λεγοντεσ οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και
οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου 17 και εξηλθεν
ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν
παση τη περιχωρω 18 και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται
αυτου περι παντων τουτων 19 και προσκαλεσαμενοσ
δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν
προσ τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον
προσδοκωμεν 20 παραγενομενοι δε προσ αυτον οι ανδρεσ
ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προσ σε
λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν 21 εν
αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και
μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ
εχαρισατο το βλεπειν 22 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν
αυτοισ πορευθεντεσ απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και
ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν
λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται
πτωχοι ευαγγελιζονται 23 και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη
σκανδαλισθη εν εμοι 24 απελθοντων δε των αγγελων

ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι
εξεληλυθατε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο
ανεμου σαλευομενον 25 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν
ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι
εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντεσ εν τοισ
βασιλειοισ εισιν 26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην
ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου 27 ουτοσ εστιν
περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον
μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου
εμπροσθεν σου 28 λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοισ
γυναικων προφητησ ιωαννου του βαπτιστου ουδεισ
εστιν ο δε μικροτεροσ εν τη βασιλεια του θεου μειζων
αυτου εστιν 29 και πασ ο λαοσ ακουσασ και οι τελωναι
εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντεσ το βαπτισμα ιωαννου
30 οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου
ηθετησαν εισ εαυτουσ μη βαπτισθεντεσ υπ αυτου 31 τινι
ουν ομοιωσω τουσ ανθρωπουσ τησ γενεασ ταυτησ και
τινι εισιν ομοιοι 32 ομοιοι εισιν παιδιοισ τοισ εν αγορα
καθημενοισ και προσφωνουσιν αλληλοισ και λεγουσιν
ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν
και ουκ εκλαυσατε 33 εληλυθεν γαρ ιωαννησ ο βαπτιστησ
μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον
εχει 34 εληλυθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων
και λεγετε ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οινοποτησ φιλοσ
τελωνων και αμαρτωλων 35 και εδικαιωθη η σοφια απο
των τεκνων αυτησ παντων 36 ηρωτα δε τισ αυτον των
φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εισ την
οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη 37 και ιδου γυνη εν τη
πολει ητισ ην αμαρτωλοσ επιγνουσα οτι ανακειται εν
τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου
38 και στασα παρα τουσ ποδασ αυτου οπισω κλαιουσα
ηρξατο βρεχειν τουσ ποδασ αυτου τοισ δακρυσιν και

ταισ θριξιν τησ κεφαλησ αυτησ εξεμασσεν και κατεφιλει
τουσ ποδασ αυτου και ηλειφεν τω μυρω 39 ιδων δε ο
φαρισαιοσ ο καλεσασ αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτοσ
ει ην προφητησ εγινωσκεν αν τισ και ποταπη η γυνη ητισ
απτεται αυτου οτι αμαρτωλοσ εστιν 40 και αποκριθεισ
ο ιησουσ ειπεν προσ αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο
δε φησιν διδασκαλε ειπε 41 δυο χρεωφειλεται ησαν
δανειστη τινι ο εισ ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε
ετεροσ πεντηκοντα 42 μη εχοντων δε αυτων αποδουναι
αμφοτεροισ εχαρισατο τισ ουν αυτων ειπε πλειον αυτον
αγαπησει 43 αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω
οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθωσ εκρινασ
44 και στραφεισ προσ την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεισ
ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εισ την οικιαν υδωρ
επι τουσ ποδασ μου ουκ εδωκασ αυτη δε τοισ δακρυσιν
εβρεξεν μου τουσ ποδασ και ταισ θριξιν τησ κεφαλησ
αυτησ εξεμαξεν 45 φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ
ησ εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τουσ ποδασ
46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω
ηλειψεν μου τουσ ποδασ 47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι
αμαρτιαι αυτησ αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον
αφιεται ολιγον αγαπα 48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου
αι αμαρτιαι 49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν
εαυτοισ τισ ουτοσ εστιν οσ και αμαρτιασ αφιησιν 50 ειπεν
δε προσ την γυναικα η πιστισ σου σεσωκεν σε πορευου εισ
ειρηνην

8

1 και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτοσ διωδευεν
κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενοσ
την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω 2 και
γυναικεσ τινεσ αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων
πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη

αφ ησ δαιμονια επτα εξεληλυθει 3 και ιωαννα γυνη
χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι
πολλαι αιτινεσ διηκονουν αυτοισ απο των υπαρχοντων
αυταισ 4 συνιοντοσ δε οχλου πολλου και των κατα
πολιν επιπορευομενων προσ αυτον ειπεν δια παραβολησ
5 εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και
εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και
κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο
6 και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη
δια το μη εχειν ικμαδα 7 και ετερον επεσεν εν μεσω των
ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο 8 και
ετερον επεσεν εισ την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν
καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων
ωτα ακουειν ακουετω 9 επηρωτων δε αυτον οι μαθηται
αυτου λεγοντεσ τισ ειη η παραβολη αυτη 10 ο δε ειπεν
υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια τησ βασιλειασ του
θεου τοισ δε λοιποισ εν παραβολαισ ινα βλεποντεσ μη
βλεπωσιν και ακουοντεσ μη συνιωσιν 11 εστιν δε αυτη
η παραβολη ο σποροσ εστιν ο λογοσ του θεου 12 οι δε
παρα την οδον εισιν οι ακουοντεσ ειτα ερχεται ο διαβολοσ
και αιρει τον λογον απο τησ καρδιασ αυτων ινα μη
πιστευσαντεσ σωθωσιν 13 οι δε επι τησ πετρασ οι οταν
ακουσωσιν μετα χαρασ δεχονται τον λογον και ουτοι
ριζαν ουκ εχουσιν οι προσ καιρον πιστευουσιν και εν
καιρω πειρασμου αφιστανται 14 το δε εισ τασ ακανθασ
πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντεσ και υπο μεριμνων και
πλουτου και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται
και ου τελεσφορουσιν 15 το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν
οιτινεσ εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντεσ τον λογον
κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη 16 ουδεισ δε
λυχνον αψασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ
τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι
βλεπωσιν το φωσ 17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον

γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εισ
φανερον ελθη 18 βλεπετε ουν πωσ ακουετε οσ γαρ εαν
εχη δοθησεται αυτω και οσ εαν μη εχη και ο δοκει εχειν
αρθησεται απ αυτου 19 παρεγενοντο δε προσ αυτον η
μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν
αυτω δια τον οχλον 20 και απηγγελη αυτω λεγοντων
η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν
σε θελοντεσ 21 ο δε αποκριθεισ ειπεν προσ αυτουσ
μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον
του θεου ακουοντεσ και ποιουντεσ αυτον 22 και εγενετο
εν μια των ημερων και αυτοσ ενεβη εισ πλοιον και οι
μαθηται αυτου και ειπεν προσ αυτουσ διελθωμεν εισ το
περαν τησ λιμνησ και ανηχθησαν 23 πλεοντων δε αυτων
αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εισ την λιμνην
και συνεπληρουντο και εκινδυνευον 24 προσελθοντεσ δε
διηγειραν αυτον λεγοντεσ επιστατα επιστατα απολλυμεθα
ο δε εγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του
υδατοσ και επαυσαντο και εγενετο γαληνη 25 ειπεν δε
αυτοισ που εστιν η πιστισ υμων φοβηθεντεσ δε εθαυμασαν
λεγοντεσ προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και τοισ
ανεμοισ επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω
26 και κατεπλευσαν εισ την χωραν των γαδαρηνων ητισ
εστιν αντιπεραν τησ γαλιλαιασ 27 εξελθοντι δε αυτω επι
την γην υπηντησεν αυτω ανηρ τισ εκ τησ πολεωσ οσ ειχεν
δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο
και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοισ μνημασιν 28 ιδων δε
τον ιησουν και ανακραξασ προσεπεσεν αυτω και φωνη
μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του
υψιστου δεομαι σου μη με βασανισησ 29 παρηγγειλεν γαρ
τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου
πολλοισ γαρ χρονοισ συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο
αλυσεσιν και πεδαισ φυλασσομενοσ και διαρρησσων

τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονος εισ τασ ερημουσ
30 επηρωτησεν δε αυτον ο ιησουσ λεγων τι σοι εστιν
ονομα ο δε ειπεν λεγεων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν
εισ αυτον 31 και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοισ
εισ την αβυσσον απελθειν 32 ην δε εκει αγελη χοιρων
ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον
ινα επιτρεψη αυτοισ εισ εκεινουσ εισελθειν και επετρεψεν
αυτοισ 33 εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου
εισηλθον εισ τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα
του κρημνου εισ την λιμνην και απεπνιγη 34 ιδοντεσ δε
οι βοσκοντεσ το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν
εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ 35 εξηλθον δε ιδειν το
γεγονοσ και ηλθον προσ τον ιησουν και ευρον καθημενον
τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον
και σωφρονουντα παρα τουσ ποδασ του ιησου και
εφοβηθησαν 36 απηγγειλαν δε αυτοισ και οι ιδοντεσ
πωσ εσωθη ο δαιμονισθεισ 37 και ηρωτησαν αυτον απαν
το πληθοσ τησ περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ
αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτοσ δε εμβασ
εισ το πλοιον υπεστρεψεν 38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ
ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε
αυτον ο ιησουσ λεγων 39 υποστρεφε εισ τον οικον σου
και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεοσ και απηλθεν καθ
ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ
40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο
αυτον ο οχλοσ ησαν γαρ παντεσ προσδοκωντεσ αυτον
41 και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειροσ και αυτοσ αρχων
τησ συναγωγησ υπηρχεν και πεσων παρα τουσ ποδασ του
ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εισ τον οικον αυτου
42 οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ ετων δωδεκα
και αυτη απεθνησκεν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι
συνεπνιγον αυτον 43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματοσ απο

ετων δωδεκα ητισ ιατροισ προσαναλωσασα ολον τον βιον
ουκ ισχυσεν υπ ουδενοσ θεραπευθηναι 44 προσελθουσα
οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και
παραχρημα εστη η ρυσισ του αιματοσ αυτησ 45 και ειπεν ο
ιησουσ τισ ο αψαμενοσ μου αρνουμενων δε παντων ειπεν
ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν
σε και αποθλιβουσιν και λεγεισ τισ ο αψαμενοσ μου 46 ο
δε ιησουσ ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνων δυναμιν
εξελθουσαν απ εμου 47 ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν
τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν
ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντοσ του λαου
και ωσ ιαθη παραχρημα 48 ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ
η πιστισ σου σεσωκεν σε πορευου εισ ειρηνην 49 ετι
αυτου λαλουντοσ ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου
λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον
διδασκαλον 50 ο δε ιησουσ ακουσασ απεκριθη αυτω λεγων
μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται 51 ελθων δε εισ
την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον
και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα τησ παιδοσ
και την μητερα 52 εκλαιον δε παντεσ και εκοπτοντο
αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει
53 και κατεγελων αυτου ειδοτεσ οτι απεθανεν 54 αυτοσ
δε εκβαλων εξω παντασ και κρατησασ τησ χειροσ αυτησ
εφωνησεν λεγων η παισ εγειρου 55 και επεστρεψεν το
πνευμα αυτησ και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη
δοθηναι φαγειν 56 και εξεστησαν οι γονεισ αυτησ ο δε
παρηγγειλεν αυτοισ μηδενι ειπειν το γεγονοσ

9

1 συγκαλεσαμενοσ δε τουσ δωδεκα εδωκεν αυτοισ
δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσουσ
θεραπευειν 2 και απεστειλεν αυτουσ κηρυσσειν την
βασιλειαν του θεου και ιασθαι τουσ ασθενουντασ 3 και

ειπεν προσ αυτουσ μηδεν αιρετε εισ την οδον μητε
ραβδουσ μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε
ανα δυο χιτωνασ εχειν 4 και εισ ην αν οικιαν εισελθητε
εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε 5 και οσοι εαν μη
δεξωνται υμασ εξερχομενοι απο τησ πολεωσ εκεινησ
και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε
εισ μαρτυριον επ αυτουσ 6 εξερχομενοι δε διηρχοντο
κατα τασ κωμασ ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντεσ
πανταχου 7 ηκουσεν δε ηρωδησ ο τετραρχησ τα γινομενα
υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων
οτι ιωαννησ εγηγερται εκ νεκρων 8 υπο τινων δε οτι
ηλιασ εφανη αλλων δε οτι προφητησ εισ των αρχαιων
ανεστη 9 και ειπεν ηρωδησ ιωαννην εγω απεκεφαλισα τισ
δε εστιν ουτοσ περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν
αυτον 10 και υποστρεψαντεσ οι αποστολοι διηγησαντο
αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτουσ υπεχωρησεν
κατ ιδιαν εισ τοπον ερημον πολεωσ καλουμενησ
βηθσαιδαν 11 οι δε οχλοι γνοντεσ ηκολουθησαν αυτω
και δεξαμενοσ αυτουσ ελαλει αυτοισ περι τησ βασιλειασ
του θεου και τουσ χρειαν εχοντασ θεραπειασ ιατο 12 η
δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντεσ δε οι δωδεκα
ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντεσ εισ
τασ κυκλω κωμασ και τουσ αγρουσ καταλυσωσιν και
ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν
13 ειπεν δε προσ αυτουσ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν οι δε
ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυεσ
δυο ει μητι πορευθεντεσ ημεισ αγορασωμεν εισ παντα
τον λαον τουτον βρωματα 14 ησαν γαρ ωσει ανδρεσ
πεντακισχιλιοι ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ αυτου
κατακλινατε αυτουσ κλισιασ ανα πεντηκοντα 15 και
εποιησαν ουτωσ και ανεκλιναν απαντασ 16 λαβων δε
τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ

τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και
εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω 17 και εφαγον
και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν
αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα 18 και εγενετο εν τω
ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι
μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν
οι οχλοι ειναι 19 οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον
βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις
των αρχαιων ανεστη 20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με
λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του
θεου 21 ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν
τουτο 22 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα
παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και
αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη
τριτη ημερα αναστηναι 23 ελεγεν δε προς παντας ει
τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και
αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι 24 ος
γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην
ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος
σωσει αυτην 25 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον
κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις 26 ος γαρ
αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος
του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη
αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων 27 λεγω
δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτων οι ου μη
γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του
θεου 28 εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι
οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον
ανεβη εις το ορος προσευξασθαι 29 και εγενετο εν τω
προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον
και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων 30 και ιδου
ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης και
ηλιας 31 οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου

ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ [32] ο δε πετρος και
οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες
δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους
συνεστωτας αυτω [33] και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι
αυτους απ αυτου ειπεν πετρος προς τον ιησουν επιστατα
καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας
τρεις μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδως
ο λεγει [34] ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη
και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους
εισελθειν εις την νεφελην [35] και φωνη εγενετο εκ της
νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος
αυτου ακουετε [36] και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο
ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν
εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακασιν [37] εγενετο
δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους
συνηντησεν αυτω οχλος πολυς [38] και ιδου ανηρ απο
του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου
επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν μοι [39] και
ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και
σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει απ
αυτου συντριβον αυτον [40] και εδεηθην των μαθητων σου
ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν [41] αποκριθεις
δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως
ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε
τον υιον σου ωδε [42] ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν
αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο
ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα
και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου [43] εξεπλησσοντο
δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε
θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιησεν ο ιησους ειπεν προς
τους μαθητας αυτου [44] θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων
τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει
παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων [45] οι δε ηγνοουν

το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων
ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον
περι του ρηματοσ τουτου 46 εισηλθεν δε διαλογισμοσ
εν αυτοισ το τισ αν ειη μειζων αυτων 47 ο δε ιησουσ
ιδων τον διαλογισμον τησ καρδιασ αυτων επιλαβομενοσ
παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω 48 και ειπεν αυτοισ οσ
εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε
δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα
με ο γαρ μικροτεροσ εν πασιν υμιν υπαρχων ουτοσ
εσται μεγασ 49 αποκριθεισ δε ο ιωαννησ ειπεν επιστατα
ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια
και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων
50 και ειπεν προσ αυτον ο ιησουσ μη κωλυετε οσ γαρ
ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν 51 εγενετο δε
εν τω συμπληρουσθαι τασ ημερασ τησ αναληψεωσ
αυτου και αυτοσ το προσωπον αυτου εστηριξεν του
πορευεσθαι εισ ιερουσαλημ 52 και απεστειλεν αγγελουσ
προ προσωπου αυτου και πορευθεντεσ εισηλθον εισ
κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω 53 και ουκ
εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον
εισ ιερουσαλημ 54 ιδοντεσ δε οι μαθηται αυτου ιακωβοσ
και ιωαννησ ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι
απο του ουρανου και αναλωσαι αυτουσ ωσ και ηλιασ
εποιησεν 55 στραφεισ δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν
ουκ οιδατε οιου πνευματοσ εστε υμεισ 56 ο γαρ υιοσ του
ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχασ ανθρωπων απολεσαι αλλα
σωσαι και επορευθησαν εισ ετεραν κωμην 57 εγενετο δε
πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τισ προσ αυτον
ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε 58 και ειπεν αυτω
ο ιησουσ αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα
του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου
ουκ εχει που την κεφαλην κλινη 59 ειπεν δε προσ ετερον
ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι

πρωτον θαψαι τον πατερα μου 60 ειπεν δε αυτω ο ιησουσ
αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ συ δε
απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου 61 ειπεν δε
και ετεροσ ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον
μοι αποταξασθαι τοισ εισ τον οικον μου 62 ειπεν δε ο
ιησουσ προσ αυτον ουδεισ επιβαλων την χειρα αυτου επ
αροτρον και βλεπων εισ τα οπισω ευθετοσ εστιν εισ την
βασιλειαν του θεου

10

1 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριοσ και ετερουσ
εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτουσ ανα δυο προ
προσωπου αυτου εισ πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν
αυτοσ ερχεσθαι 2 ελεγεν ουν προσ αυτουσ ο μεν θερισμοσ
πολυσ οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου
του θερισμου οπωσ εκβαλη εργατασ εισ τον θερισμον
αυτου 3 υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ αρνασ εν
μεσω λυκων 4 μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε
υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε 5 εισ ην
δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω
τουτω 6 και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυσεται επ
αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει
7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντεσ και πινοντεσ
τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου
εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εισ οικιαν 8 και εισ
ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε
τα παρατιθεμενα υμιν 9 και θεραπευετε τουσ εν αυτη
ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια
του θεου 10 εισ ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται
υμασ εξελθοντεσ εισ τασ πλατειασ αυτησ ειπατε 11 και
τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ τησ πολεωσ υμων
απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν
εφ υμασ η βασιλεια του θεου 12 λεγω υμιν οτι σοδομοισ

εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη
13 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και
σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι
αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν 14 πλην
τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν
15 και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως
αδου καταβιβασθηση 16 ο ακουων υμων εμου ακουει
και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει
τον αποστειλαντα με 17 υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα
μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται
ημιν εν τω ονοματι σου 18 ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον
σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα 19 ιδου
διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων
και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου
και ουδεν υμας ου μη αδικηση 20 πλην εν τουτω μη
χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε
οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις 21 εν
αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και
ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και
της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων
και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ οτι ουτως
εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου 22 και στραφεις προς
τους μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος
μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ
και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο
υιος αποκαλυψαι 23 και στραφεις προς τους μαθητας κατ
ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε
24 λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις
ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι
α ακουετε και ουκ ηκουσαν 25 και ιδου νομικος τις ανεστη
εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωην
αιωνιον κληρονομησω 26 ο δε ειπεν προς αυτον εν τω

νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις 27 ο δε αποκριθεις
ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας
σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος
σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου
ως σεαυτον 28 ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο
ποιει και ζηση 29 ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς
τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον 30 υπολαβων δε ο
ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ
εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες
αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη
τυγχανοντα 31 κατα συγκυριαν δε ιερευς τις κατεβαινεν
εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν 32 ομοιως
δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων
αντιπαρηλθεν 33 σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ
αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη 34 και προσελθων
κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον
επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον
εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου 35 και επι την
αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω
πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι
αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω
σοι 36 τις ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι
γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας 37 ο δε
ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο
ιησους πορευου και συ ποιει ομοιως 38 εγενετο δε εν
τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλθεν εις κωμην
τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον
οικον αυτης 39 και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η
και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν
τον λογον αυτου 40 η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην
διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η
αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν

αυτη ινα μοι συναντιλαβηται 41 αποκριθεισ δε ειπεν
αυτη ο ιησουσ μαρθα μαρθα μεριμνασ και τυρβαζη περι
πολλα 42 ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα
εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11

1 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι
προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων
αυτου προσ αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι
καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητασ αυτου 2 ειπεν
δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοισ
ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια
σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι τησ
γησ 3 τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ
ημεραν 4 και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι
αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ
εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου 5 και
ειπεν προσ αυτουσ τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται
προσ αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι
τρεισ αρτουσ 6 επειδη φιλοσ παρεγενετο εξ οδου προσ
με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω 7 κακεινοσ εσωθεν
αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα
κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εισ την κοιτην
εισιν ου δυναμαι αναστασ δουναι σοι 8 λεγω υμιν ει και
ου δωσει αυτω αναστασ δια το ειναι αυτου φιλον δια γε
την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει
9 καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε
και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν 10 πασ γαρ ο
αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι
ανοιγησεται 11 τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιοσ
αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυοσ
οφιν επιδωσει αυτω 12 η και εαν αιτηση ωον μη επιδωσει
αυτω σκορπιον 13 ει ουν υμεισ πονηροι υπαρχοντεσ οιδατε

δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον
ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοισ αιτουσιν
αυτον 14 και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον
εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντοσ ελαλησεν ο κωφοσ
και εθαυμασαν οι οχλοι 15 τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν
βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
16 ετεροι δε πειραζοντεσ σημειον παρ αυτου εζητουν εξ
ουρανου 17 αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν
αυτοισ πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται
και οικοσ επι οικον πιπτει 18 ει δε και ο σατανασ εφ εαυτον
διεμερισθη πωσ σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε
εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια 19 ει δε εγω
εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν
τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται
20 ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα
εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 21 οταν ο ισχυροσ
καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη
εστιν τα υπαρχοντα αυτου 22 επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου
επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ
η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν 23 ο μη ων
μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου
σκορπιζει 24 οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του
ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν
και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εισ τον οικον μου
οθεν εξηλθον 25 και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και
κεκοσμημενον 26 τοτε πορευεται και παραλαμβανει
επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα
κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου
χειρονα των πρωτων 27 εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον
ταυτα επαρασα τισ γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω
μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ
28 αυτοσ δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντεσ τον

λογον του θεου και φυλασσοντεσ αυτον 29 των δε οχλων
επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα
εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη
ει μη το σημειον ιωνα του προφητου 30 καθωσ γαρ
εγενετο ιωνασ σημειον τοισ νινευιταισ ουτωσ εσται και
ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη 31 βασιλισσα νοτου
εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων τησ γενεασ
ταυτησ και κατακρινει αυτουσ οτι ηλθεν εκ των περατων
τησ γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον
σολομωνοσ ωδε 32 ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη
κρισει μετα τησ γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην
οτι μετενοησαν εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα
ωδε 33 ουδεισ δε λυχνον αψασ εισ κρυπτην τιθησιν ουδε
υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι
το φεγγοσ βλεπωσιν 34 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο
οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον
το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το
σωμα σου σκοτεινον 35 σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι
σκοτοσ εστιν 36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη
εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν
ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε 37 εν δε τω λαλησαι
ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω
εισελθων δε ανεπεσεν 38 ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν
οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου 39 ειπεν δε ο
κυριοσ προσ αυτον νυν υμεισ οι φαρισαιοι το εξωθεν του
ποτηριου και του πινακοσ καθαριζετε το δε εσωθεν υμων
γεμει αρπαγησ και πονηριασ 40 αφρονεσ ουχ ο ποιησασ το
εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν 41 πλην τα ενοντα δοτε
ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν 42 αλλ
ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον
και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την
κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι
κακεινα μη αφιεναι 43 ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι

αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και
τουσ ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ 44 ουαι υμιν γραμματεισ
και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα
και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ οιδασιν
45 αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε
ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ 46 ο δε ειπεν και υμιν
τοισ νομικοισ ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια
δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου
προσψαυετε τοισ φορτιοισ 47 ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα
μνημεια των προφητων οι δε πατερεσ υμων απεκτειναν
αυτουσ 48 αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοισ εργοισ
των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτουσ
υμεισ δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια 49 δια τουτο και η
σοφια του θεου ειπεν αποστελω εισ αυτουσ προφητασ και
αποστολουσ και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν
50 ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το
εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο τησ γενεασ
ταυτησ 51 απο του αιματοσ αβελ εωσ του αιματοσ ζαχαριου
του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου
ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο τησ γενεασ ταυτησ
52 ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα τησ
γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ
εκωλυσατε 53 λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προσ αυτουσ
ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν
και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων 54 ενεδρευοντεσ
αυτον ζητουντεσ θηρευσαι τι εκ του στοματοσ αυτου ινα
κατηγορησωσιν αυτου

12

1 εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου
ωστε καταπατειν αλληλουσ ηρξατο λεγειν προσ τουσ
μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοισ απο τησ
ζυμησ των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισισ 2 ουδεν

δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται
και κρυπτον ο ου γνωσθησεται 3 ανθ ων οσα εν τη
σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προσ
το ουσ ελαλησατε εν τοισ ταμειοισ κηρυχθησεται επι
των δωματων 4 λεγω δε υμιν τοισ φιλοισ μου μη
φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα
ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι 5 υποδειξω
δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι
εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εισ την γεενναν ναι λεγω
υμιν τουτον φοβηθητε 6 ουχι πεντε στρουθια πωλειται
ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον
ενωπιον του θεου 7 αλλα και αι τριχεσ τησ κεφαλησ υμων
πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων
διαφερετε 8 λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογηση εν εμοι
εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου
ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του
θεου 9 ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων
απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου 10 και
πασ οσ ερει λογον εισ τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται
αυτω τω δε εισ το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ
αφεθησεται 11 οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ
συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε
πωσ η τι απολογησησθε η τι ειπητε 12 το γαρ αγιον
πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν 13 ειπεν
δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου
μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν 14 ο δε ειπεν αυτω
ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ
15 ειπεν δε προσ αυτουσ ορατε και φυλασσεσθε απο τησ
πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω
εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου 16 ειπεν δε παραβολην
προσ αυτουσ λεγων ανθρωπου τινοσ πλουσιου ευφορησεν
η χωρα 17 και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι

ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου [18] και ειπεν
τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας
οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γενηματα μου
και τα αγαθα μου [19] και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις
πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε
πιε ευφραινου [20] ειπεν δε αυτω ο θεος αφρον ταυτη τη
νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας
τινι εσται [21] ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις
θεον πλουτων [22] ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια
τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε
μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε [23] η ψυχη πλειον εστιν
της τροφης και το σωμα του ενδυματος [24] κατανοησατε
τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οις ουκ
εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους
ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων [25] τις δε
εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν
αυτου πηχυν ενα [26] ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι
περι των λοιπων μεριμνατε [27] κατανοησατε τα κρινα
πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε
σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν
τουτων [28] ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα
και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως
αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι [29] και υμεις
μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε
[30] ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων
δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων [31] πλην ζητειτε
την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται
υμιν [32] μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο
πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν [33] πωλησατε τα
υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις
βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις
ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει

34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια
υμων εσται 35 εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι
και οι λυχνοι καιομενοι 36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις
προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των
γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν
αυτω 37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος
ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται
και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις
38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη
φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι
εκεινοι 39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης
ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ
αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου 40 και υμεις ουν
γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου
ερχεται 41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την
παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας 42 ειπεν δε
ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος
ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του
διδοναι εν καιρω το σιτομετριον 43 μακαριος ο δουλος
εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα
ουτως 44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν
αυτου καταστησει αυτον 45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος
εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και
αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν
τε και πινειν και μεθυσκεσθαι 46 ηξει ο κυριος του
δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η
ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου
μετα των απιστων θησει 47 εκεινος δε ο δουλος ο γνους
το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε
ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας 48 ο
δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας
παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και

ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον 49 πυρ
ηλθον βαλειν εισ την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη
50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πωσ συνεχομαι εωσ
ου τελεσθη 51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι
εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον 52 εσονται
γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι
τρεισ επι δυσιν και δυο επι τρισιν 53 διαμερισθησεται
πατηρ επι υιω και υιοσ επι πατρι μητηρ επι θυγατρι
και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτησ
και νυμφη επι την πενθεραν αυτησ 54 ελεγεν δε και
τοισ οχλοισ οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο
δυσμων ευθεωσ λεγετε ομβροσ ερχεται και γινεται ουτωσ
55 και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται
και γινεται 56 υποκριται το προσωπον τησ γησ και του
ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πωσ ου
δοκιμαζετε 57 τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον
58 ωσ γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα
εν τη οδω δοσ εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε
κατασυρη σε προσ τον κριτην και ο κριτησ σε παραδω τω
πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εισ φυλακην 59 λεγω
σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ου και τον εσχατον λεπτον
αποδωσ

13

1 παρησαν δε τινεσ εν αυτω τω καιρω απαγγελλοντεσ
αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατοσ εμιξεν μετα
των θυσιων αυτων 2 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ
δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντασ
τουσ γαλιλαιουσ εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν 3 ουχι
λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντεσ ωσαυτωσ
απολεισθε 4 η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ουσ επεσεν
ο πυργοσ εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτουσ δοκειτε
οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντασ ανθρωπουσ

τουσ κατοικουντασ εν ιερουσαλημ 5 ουχι λεγω υμιν αλλ
εαν μη μετανοητε παντεσ ομοιωσ απολεισθε 6 ελεγεν δε
ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι
αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη
και ουχ ευρεν 7 ειπεν δε προσ τον αμπελουργον ιδου
τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και
ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει
8 ο δε αποκριθεισ λεγει αυτω κυριε αφεσ αυτην και
τουτο το ετοσ εωσ οτου σκαψω περι αυτην και βαλω
κοπρια 9 καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το
μελλον εκκοψεισ αυτην 10 ην δε διδασκων εν μια των
συναγωγων εν τοισ σαββασιν 11 και ιδου γυνη ην πνευμα
εχουσα ασθενειασ ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα
και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελεσ 12 ιδων δε
αυτην ο ιησουσ προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι
απολελυσαι τησ ασθενειασ σου 13 και επεθηκεν αυτη
τασ χειρασ και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον
θεον 14 αποκριθεισ δε ο αρχισυναγωγοσ αγανακτων οτι
τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησουσ ελεγεν τω οχλω
εξ ημεραι εισιν εν αισ δει εργαζεσθαι εν ταυταισ ουν
ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου
15 απεκριθη ουν αυτω ο κυριοσ και ειπεν υποκριται
εκαστοσ υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον
ονον απο τησ φατνησ και απαγαγων ποτιζει 16 ταυτην δε
θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανασ ιδου δεκα
και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου
τη ημερα του σαββατου 17 και ταυτα λεγοντοσ αυτου
κατησχυνοντο παντεσ οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο
οχλοσ εχαιρεν επι πασιν τοισ ενδοξοισ τοισ γινομενοισ υπ
αυτου 18 ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου
και τινι ομοιωσω αυτην 19 ομοια εστιν κοκκω σιναπεωσ
ον λαβων ανθρωποσ εβαλεν εισ κηπον εαυτου και
ηυξησεν και εγενετο εισ δενδρον μεγα και τα πετεινα του

ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοισ κλαδοισ αυτου 20 παλιν
ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου 21 ομοια εστιν
ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εισ αλευρου σατα τρια
εωσ ου εζυμωθη ολον 22 και διεπορευετο κατα πολεισ και
κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενοσ εισ ιερουσαλημ
23 ειπεν δε τισ αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο
δε ειπεν προσ αυτουσ 24 αγωνιζεσθε εισελθειν δια τησ
στενησ πυλησ οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν
και ουκ ισχυσουσιν 25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτησ
και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και
κρουειν την θυραν λεγοντεσ κυριε κυριε ανοιξον ημιν και
αποκριθεισ ερει υμιν ουκ οιδα υμασ ποθεν εστε 26 τοτε
αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν
ταισ πλατειαισ ημων εδιδαξασ 27 και ερει λεγω υμιν ουκ
οιδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντεσ οι εργαται
τησ αδικιασ 28 εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των
οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και
παντασ τουσ προφητασ εν τη βασιλεια του θεου υμασ
δε εκβαλλομενουσ εξω 29 και ηξουσιν απο ανατολων
και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται
εν τη βασιλεια του θεου 30 και ιδου εισιν εσχατοι οι
εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι
31 εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινεσ φαρισαιοι λεγοντεσ
αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδησ θελει
σε αποκτειναι 32 και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ ειπατε
τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ
επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι
33 πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη
πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω
ιερουσαλημ 34 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα
τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ
προσ αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον
τροπον ορνισ την εαυτησ νοσσιαν υπο τασ πτερυγασ και

ουκ ηθελησατε 35 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος
λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε
ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

1 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των
αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και
αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον 2 και ιδου ανθρωπος
τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου 3 και αποκριθεις ο
ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων
ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν 4 οι δε ησυχασαν
και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν 5 και
αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις
φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν τη
ημερα του σαββατου 6 και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι
αυτω προς ταυτα 7 ελεγεν δε προς τους κεκλημενους
παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο
λεγων προς αυτους 8 οταν κληθης υπο τινος εις γαμους
μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος
σου η κεκλημενος υπ αυτου 9 και ελθων ο σε και αυτον
καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ
αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν 10 αλλ οταν κληθης
πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη
ο κεκληκως σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον
τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι
11 οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων
εαυτον υψωθησεται 12 ελεγεν δε και τω κεκληκοτι
αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους
φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις
σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε
αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα 13 αλλ οταν
ποιης δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους
14 και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι

ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων
15 ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω
μακαριος ος φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου 16 ο
δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιησεν δειπνον μεγα και
εκαλεσεν πολλους 17 και απεστειλεν τον δουλον αυτου
τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε
οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα 18 και ηρξαντο απο μιας
παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα
και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε
εχε με παρητημενον 19 και ετερος ειπεν ζευγη βοων
ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε
εχε με παρητημενον 20 και ετερος ειπεν γυναικα εγημα
και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν 21 και παραγενομενος
ο δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα
τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου
εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και
τους πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους
εισαγαγε ωδε 22 και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ως
επεταξας και ετι τοπος εστιν 23 και ειπεν ο κυριος προς
τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και
αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου 24 λεγω γαρ
υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων
γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι
δε εκλεκτοι 25 συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι
και στραφεις ειπεν προς αυτους 26 ει τις ερχεται προς
με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και
την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας
αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου
μαθητης ειναι 27 και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου
και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης
28 τις γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι
πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εις
απαρτισμον 29 ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και

μη ισχυοντοσ εκτελεσαι παντεσ οι θεωρουντεσ αρξωνται
εμπαιζειν αυτω 30 λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο
οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι 31 η τισ βασιλευσ
πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι
καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα
χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω
επ αυτον 32 ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντοσ πρεσβειαν
αποστειλασ ερωτα τα προσ ειρηνην 33 ουτωσ ουν πασ εξ
υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοισ εαυτου υπαρχουσιν
ου δυναται μου ειναι μαθητησ 34 καλον το αλασ εαν δε το
αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται 35 ουτε εισ γην ουτε
εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων
ωτα ακουειν ακουετω

15

1 ησαν δε εγγιζοντεσ αυτω παντεσ οι τελωναι και οι
αμαρτωλοι ακουειν αυτου 2 και διεγογγυζον οι φαρισαιοι
και οι γραμματεισ λεγοντεσ οτι ουτοσ αμαρτωλουσ
προσδεχεται και συνεσθιει αυτοισ 3 ειπεν δε προσ αυτουσ
την παραβολην ταυτην λεγων 4 τισ ανθρωποσ εξ υμων
εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου
καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και
πορευεται επι το απολωλοσ εωσ ευρη αυτο 5 και ευρων
επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ εαυτου χαιρων 6 και ελθων
εισ τον οικον συγκαλει τουσ φιλουσ και τουσ γειτονασ
λεγων αυτοισ συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου
το απολωλοσ 7 λεγω υμιν οτι ουτωσ χαρα εσται εν τω
ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα
εννεα δικαιοισ οιτινεσ ου χρειαν εχουσιν μετανοιασ 8 η
τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην
μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει
επιμελωσ εωσ οτου ευρη 9 και ευρουσα συγκαλειται
τασ φιλασ και τασ γειτονασ λεγουσα συγχαρητε μοι

οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα 10 ουτως λεγω
υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι
ενι αμαρτωλω μετανοουντι 11 ειπεν δε ανθρωπος τις
ειχεν δυο υιους 12 και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω
πατρι πατερ δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας και
διειλεν αυτοις τον βιον 13 και μετ ου πολλας ημερας
συναγαγων απαντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις
χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου
ζων ασωτως 14 δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο
λιμος ισχυρος κατα την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο
υστερεισθαι 15 και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων
της χωρας εκεινης και επεμψεν αυτον εις τους αγρους
αυτου βοσκειν χοιρους 16 και επεθυμει γεμισαι την
κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι
και ουδεις εδιδου αυτω 17 εις εαυτον δε ελθων ειπεν
ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευουσιν αρτων εγω δε
λιμω απολλυμαι 18 αναστας πορευσομαι προς τον πατερα
μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και
ενωπιον σου 19 και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου
ποιησον με ως ενα των μισθιων σου 20 και αναστας ηλθεν
προς τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος
ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων
επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον
21 ειπεν δε αυτω ο υιος πατερ ημαρτον εις τον ουρανον
και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου
22 ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου εξενεγκατε
την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε
δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους
ποδας 23 και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε
και φαγοντες ευφρανθωμεν 24 οτι ουτος ο υιος μου
νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην και ευρεθη
και ηρξαντο ευφραινεσθαι 25 ην δε ο υιος αυτου ο
πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια

ηκουσεν συμφωνιασ και χορων 26 και προσκαλεσαμενοσ
ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα 27 ο δε ειπεν
αυτω οτι ο αδελφοσ σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου
τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν
28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ
αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον 29 ο δε αποκριθεισ ειπεν
τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε
εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον
ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω 30 οτε δε ο υιοσ σου
ουτοσ ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν
εθυσασ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον 31 ο δε ειπεν αυτω
τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν
32 ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφοσ σου
ουτοσ νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και
ευρεθη

16

1 ελεγεν δε και προσ τουσ μαθητασ αυτου ανθρωποσ τισ
ην πλουσιοσ οσ ειχεν οικονομον και ουτοσ διεβληθη αυτω
ωσ διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου 2 και φωνησασ
αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδοσ τον
λογον τησ οικονομιασ σου ου γαρ δυνηση ετι οικονομειν
3 ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομοσ τι ποιησω οτι ο
κυριοσ μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν
ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι 4 εγνων τι ποιησω ινα
οταν μετασταθω τησ οικονομιασ δεξωνται με εισ τουσ
οικουσ αυτων 5 και προσκαλεσαμενοσ ενα εκαστον των
χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω
ποσον οφειλεισ τω κυριω μου 6 ο δε ειπεν εκατον βατουσ
ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισασ
ταχεωσ γραψον πεντηκοντα 7 επειτα ετερω ειπεν συ δε
ποσον οφειλεισ ο δε ειπεν εκατον κορουσ σιτου και
λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα

8 και επηνεσεν ο κυριοσ τον οικονομον τησ αδικιασ
οτι φρονιμωσ εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνοσ τουτου
φρονιμωτεροι υπερ τουσ υιουσ του φωτοσ εισ την γενεαν
την εαυτων εισιν 9 καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοισ
φιλουσ εκ του μαμωνα τησ αδικιασ ινα οταν εκλιπητε
δεξωνται υμασ εισ τασ αιωνιουσ σκηνασ 10 ο πιστοσ εν
ελαχιστω και εν πολλω πιστοσ εστιν και ο εν ελαχιστω
αδικοσ και εν πολλω αδικοσ εστιν 11 ει ουν εν τω
αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τισ υμιν
πιστευσει 12 και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το
υμετερον τισ υμιν δωσει 13 ουδεισ οικετησ δυναται δυσιν
κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον
αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει
ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα 14 ηκουον δε
ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντεσ
και εξεμυκτηριζον αυτον 15 και ειπεν αυτοισ υμεισ εστε
οι δικαιουντεσ εαυτουσ ενωπιον των ανθρωπων ο δε
θεοσ γινωσκει τασ καρδιασ υμων οτι το εν ανθρωποισ
υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου 16 ο νομοσ και οι
προφηται εωσ ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου
ευαγγελιζεται και πασ εισ αυτην βιαζεται 17 ευκοπωτερον
δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου
μιαν κεραιαν πεσειν 18 πασ ο απολυων την γυναικα αυτου
και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο
ανδροσ γαμων μοιχευει 19 ανθρωποσ δε τισ ην πλουσιοσ
και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενοσ
καθ ημεραν λαμπρωσ 20 πτωχοσ δε τισ ην ονοματι
λαζαροσ οσ εβεβλητο προσ τον πυλωνα αυτου ηλκωμενοσ
21 και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των
πιπτοντων απο τησ τραπεζησ του πλουσιου αλλα και οι
κυνεσ ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου 22 εγενετο
δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο
των αγγελων εισ τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και

ο πλουσιοσ και εταφη 23 και εν τω αδη επαρασ τουσ
οφθαλμουσ αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ
απο μακροθεν και λαζαρον εν τοισ κολποισ αυτου 24 και
αυτοσ φωνησασ ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και
πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου
υδατοσ και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν
τη φλογι ταυτη 25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι
απελαβεσ συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαροσ
ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι
26 και επι πασιν τουτοισ μεταξυ ημων και υμων χασμα
μεγα εστηρικται οπωσ οι θελοντεσ διαβηναι ενθεν προσ
υμασ μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προσ ημασ διαπερωσιν
27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εισ τον
οικον του πατροσ μου 28 εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπωσ
διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εισ τον
τοπον τουτον τησ βασανου 29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν
μωσεα και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων 30 ο δε
ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τισ απο νεκρων πορευθη
προσ αυτουσ μετανοησουσιν 31 ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ
και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τισ εκ νεκρων
αναστη πεισθησονται

17

1 ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ ανενδεκτον εστιν του
μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται 2 λυσιτελει
αυτω ει μυλοσ ονικοσ περικειται περι τον τραχηλον
αυτου και ερριπται εισ την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση
ενα των μικρων τουτων 3 προσεχετε εαυτοισ εαν δε
αμαρτη εισ σε ο αδελφοσ σου επιτιμησον αυτω και εαν
μετανοηση αφεσ αυτω 4 και εαν επτακισ τησ ημερασ
αμαρτη εισ σε και επτακισ τησ ημερασ επιστρεψη λεγων
μετανοω αφησεισ αυτω 5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω
προσθεσ ημιν πιστιν 6 ειπεν δε ο κυριοσ ει εχετε πιστιν

ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη
εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν
αν υμιν 7 τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η
ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ
παρελθων αναπεσε 8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι
δειπνησω και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ φαγω
και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ 9 μη
χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα
ου δοκω 10 ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε παντα τα
διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι
ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν 11 και εγενετο εν τω
πορευεσθαι αυτον εισ ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο
δια μεσου σαμαρειασ και γαλιλαιασ 12 και εισερχομενου
αυτου εισ τινα κωμην απηντησαν αυτω δεκα λεπροι
ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν 13 και αυτοι ηραν φωνην
λεγοντεσ ιησου επιστατα ελεησον ημασ 14 και ιδων ειπεν
αυτοισ πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν και
εγενετο εν τω υπαγειν αυτουσ εκαθαρισθησαν 15 εισ
δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ
μεγαλησ δοξαζων τον θεον 16 και επεσεν επι προσωπον
παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ
ην σαμαρειτησ 17 αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουχι οι
δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που 18 ουχ ευρεθησαν
υποστρεψαντεσ δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ
ουτοσ 19 και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου
σεσωκεν σε 20 επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε
ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν
ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ
21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια
του θεου εντοσ υμων εστιν 22 ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ
ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων
του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε 23 και

ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε
διωξητε 24 ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ τησ
υπ ουρανον εισ την υπ ουρανον λαμπει ουτωσ εσται ο
υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου 25 πρωτον δε
δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο τησ
γενεασ ταυτησ 26 και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε
ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου
27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ησ ημερασ
εισηλθεν νωε εισ την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμοσ
και απωλεσεν απαντασ 28 ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταισ
ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον
ωκοδομουν 29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων
εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντασ
30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του ανθρωπου
αποκαλυπτεται 31 εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του
δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω
αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εισ
τα οπισω 32 μνημονευετε τησ γυναικοσ λωτ 33 οσ εαν
ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ
εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην 34 λεγω υμιν ταυτη
τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ εισ παραληφθησεται
και ο ετεροσ αφεθησεται 35 δυο εσονται αληθουσαι επι
το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται
36 37 και αποκριθεντεσ λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν
αυτοισ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

1 ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προσ το δειν παντοτε
προσευχεσθαι και μη εκκακειν 2 λεγων κριτησ τισ ην εν
τινι πολει τον θεον μη φοβουμενοσ και ανθρωπον μη
εντρεπομενοσ 3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο
προσ αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου
μου 4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν

εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον
ουκ εντρεπομαι 5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την
χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελοσ ερχομενη
υποπιαζη με 6 ειπεν δε ο κυριοσ ακουσατε τι ο κριτησ τησ
αδικιασ λεγει 7 ο δε θεοσ ου μη ποιηση την εκδικησιν των
εκλεκτων αυτου των βοωντων προσ αυτον ημερασ και
νυκτοσ και μακροθυμων επ αυτοισ 8 λεγω υμιν οτι ποιησει
την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιοσ του ανθρωπου
ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι τησ γησ 9 ειπεν δε
προσ τινασ τουσ πεποιθοτασ εφ εαυτοισ οτι εισιν δικαιοι
και εξουθενουντασ τουσ λοιπουσ την παραβολην ταυτην
10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ
φαρισαιοσ και ο ετεροσ τελωνησ 11 ο φαρισαιοσ σταθεισ
προσ εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεοσ ευχαριστω σοι οτι
ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι
μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ 12 νηστευω δισ του
σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι 13 και ο τελωνησ
μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ εισ
τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το στηθοσ αυτου
λεγων ο θεοσ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω 14 λεγω υμιν
κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εισ τον οικον αυτου η γαρ
εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε
ταπεινων εαυτον υψωθησεται 15 προσεφερον δε αυτω
και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντεσ δε οι μαθηται
επετιμησαν αυτοισ 16 ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτα
ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προσ με και μη κωλυετε
αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου 17 αμην
λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ
παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην 18 και επηρωτησεν τισ
αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωην
αιωνιον κληρονομησω 19 ειπεν δε αυτω ο ιησουσ τι με
λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ 20 τασ

εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη
ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα
σου 21 ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος
μου 22 ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν
σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις
και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει
μοι 23 ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ
πλουσιος σφοδρα 24 ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον
γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες
εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου 25 ευκοπωτερον
γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η
πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν 26 ειπον
δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι 27 ο δε
ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα
τω θεω 28 ειπεν δε πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα
και ηκολουθησαμεν σοι 29 ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω
υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η
αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του
θεου 30 ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω
τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον
31 παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου
αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα
γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου
32 παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και
υβρισθησεται και εμπτυσθησεται 33 και μαστιγωσαντες
αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται
34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο
κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα
35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις
εκαθητο παρα την οδον προσαιτων 36 ακουσας δε οχλου
διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο 37 απηγγειλαν
δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται 38 και

εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με [39] και οι
προαγοντεσ επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω
μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με [40] σταθεισ δε ο
ιησουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προσ αυτον εγγισαντοσ
δε αυτου επηρωτησεν αυτον [41] λεγων τι σοι θελεισ
ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω [42] και ο ιησουσ
ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε [43] και
παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον
θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

[1] και εισελθων διηρχετο την ιεριχω [2] και ιδου ανηρ
ονοματι καλουμενοσ ζακχαιοσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ
και ουτοσ ην πλουσιοσ [3] και εζητει ιδειν τον ιησουν τισ
εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ
ην [4] και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν
ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι [5] και
ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησουσ ειδεν
αυτον και ειπεν προσ αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι
σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι [6] και
σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων [7] και ιδοντεσ
παντεσ διεγογγυζον λεγοντεσ οτι παρα αμαρτωλω ανδρι
εισηλθεν καταλυσαι [8] σταθεισ δε ζακχαιοσ ειπεν προσ τον
κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι
τοισ πτωχοισ και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι
τετραπλουν [9] ειπεν δε προσ αυτον ο ιησουσ οτι σημερον
σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ
αβρααμ εστιν [10] ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι
και σωσαι το απολωλοσ [11] ακουοντων δε αυτων ταυτα
προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι
ιερουσαλημ και δοκειν αυτουσ οτι παραχρημα μελλει η
βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι [12] ειπεν ουν ανθρωποσ
τισ ευγενησ επορευθη εισ χωραν μακραν λαβειν εαυτω

βασιλειαν και υποστρεψαι 13 καλεσας δε δεκα δουλους
εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους
πραγματευσασθε εως ερχομαι 14 οι δε πολιται αυτου
εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου
λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας 15 και
εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν
και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις
εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσατο
16 παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου
προσειργασατο δεκα μνας 17 και ειπεν αυτω ευ αγαθε
δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων
επανω δεκα πολεων 18 και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε
η μνα σου εποιησεν πεντε μνας 19 ειπεν δε και τουτω
και συ γινου επανω πεντε πολεων 20 και ετερος ηλθεν
λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν
σουδαριω 21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος
ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας
22 λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε
δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο
ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα 23 και δια τι ουκ
εδωκας το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων
συν τοκω αν επραξα αυτο 24 και τοις παρεστωσιν ειπεν
αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας
εχοντι 25 και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας 26 λεγω
γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη
εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου 27 πλην τους
εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι
επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου
28 και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις
ιεροσολυμα 29 και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθσφαγη και
βηθανιαν προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν
δυο των μαθητων αυτου 30 ειπων υπαγετε εις την

κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον
δεδεμενον εφ ον ουδεισ πωποτε ανθρωπων εκαθισεν
λυσαντεσ αυτον αγαγετε 31 και εαν τισ υμασ ερωτα δια
τι λυετε ουτωσ ερειτε αυτω οτι ο κυριοσ αυτου χρειαν
εχει 32 απελθοντεσ δε οι απεσταλμενοι ευρον καθωσ
ειπεν αυτοισ 33 λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι
κυριοι αυτου προσ αυτουσ τι λυετε τον πωλον 34 οι δε
ειπον ο κυριοσ αυτου χρειαν εχει 35 και ηγαγον αυτον
προσ τον ιησουν και επιρριψαντεσ εαυτων τα ιματια
επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν 36 πορευομενου
δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω
37 εγγιζοντοσ δε αυτου ηδη προσ τη καταβασει του ορουσ
των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθοσ των μαθητων
χαιροντεσ αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων
ειδον δυναμεων 38 λεγοντεσ ευλογημενοσ ο ερχομενοσ
βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα
εν υψιστοισ 39 και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου
ειπον προσ αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοισ μαθηταισ
σου 40 και αποκριθεισ ειπεν αυτοισ λεγω υμιν οτι εαν
ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραξονται 41 και ωσ ηγγισεν
ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη 42 λεγων οτι ει εγνωσ
και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προσ ειρηνην σου
νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου 43 οτι ηξουσιν ημεραι
επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και
περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν 44 και
εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν
εν σοι λιθον επι λιθω ανθ ων ουκ εγνωσ τον καιρον
τησ επισκοπησ σου 45 και εισελθων εισ το ιερον ηρξατο
εκβαλλειν τουσ πωλουντασ εν αυτω και αγοραζοντασ
46 λεγων αυτοισ γεγραπται ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ
εστιν υμεισ δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων 47 και
ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεισ και
οι γραμματεισ εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του

λαου 48 και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας
εξεκρεματο αυτου ακουων

20

1 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος
αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου
επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεις συν τοις
πρεσβυτεροις 2 και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε
ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους
σοι την εξουσιαν ταυτην 3 αποκριθεις δε ειπεν προς
αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι
4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων
5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν
ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω
6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει
ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι
7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν 8 και ο ιησους
ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια
ταυτα ποιω 9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την
παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα
και εξεδοτο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους
ικανους 10 και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους
δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσιν
αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν
κενον 11 και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε
κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν
κενον 12 και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον
τραυματισαντες εξεβαλον 13 ειπεν δε ο κυριος του
αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον
ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται 14 ιδοντες δε αυτον
οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος
εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων
γενηται η κληρονομια 15 και εκβαλοντες αυτον εξω του

αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοισ ο κυριοσ
του αμπελωνοσ 16 ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργουσ
τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοισ ακουσαντεσ
δε ειπον μη γενοιτο 17 ο δε εμβλεψασ αυτοισ ειπεν τι
ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν
οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ
18 πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ
ον δ αν πεση λικμησει αυτον 19 και εζητησαν οι αρχιερεισ
και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη
τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτουσ
την παραβολην ταυτην ειπεν 20 και παρατηρησαντεσ
απεστειλαν εγκαθετουσ υποκρινομενουσ εαυτουσ
δικαιουσ ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εισ το
παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ
21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντεσ διδασκαλε οιδαμεν
οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και ου λαμβανεισ
προσωπον αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ
22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου 23 κατανοησασ
δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προσ αυτουσ τι με
πειραζετε 24 επιδειξατε μοι δηναριον τινοσ εχει εικονα
και επιγραφην αποκριθεντεσ δε ειπον καισαροσ 25 ο δε
ειπεν αυτοισ αποδοτε τοινυν τα καισαροσ καισαρι και
τα του θεου τω θεω 26 και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι
αυτου ρηματοσ εναντιον του λαου και θαυμασαντεσ
επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν 27 προσελθοντεσ δε
τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντεσ αναστασιν μη
ειναι επηρωτησαν αυτον 28 λεγοντεσ διδασκαλε μωσησ
εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη εχων γυναικα
και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου
την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου
29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα
απεθανεν ατεκνοσ 30 και ελαβεν ο δευτεροσ την γυναικα

και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ 31 και ο τριτοσ ελαβεν αυτην
ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα
και απεθανον 32 υστερον δε παντων απεθανεν και η
γυνη 33 εν τη ουν αναστασει τινοσ αυτων γινεται γυνη οι
γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα 34 και αποκριθεισ ειπεν
αυτοισ ο ιησουσ οι υιοι του αιωνοσ τουτου γαμουσιν
και εκγαμισκονται 35 οι δε καταξιωθεντεσ του αιωνοσ
εκεινου τυχειν και τησ αναστασεωσ τησ εκ νεκρων ουτε
γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται 36 ουτε γαρ αποθανειν ετι
δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου τησ
αναστασεωσ υιοι οντεσ 37 οτι δε εγειρονται οι νεκροι και
μωσησ εμηνυσεν επι τησ βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον
αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ 38 θεοσ
δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντεσ γαρ αυτω
ζωσιν 39 αποκριθεντεσ δε τινεσ των γραμματεων ειπον
διδασκαλε καλωσ ειπασ 40 ουκετι δε ετολμων επερωταν
αυτον ουδεν 41 ειπεν δε προσ αυτουσ πωσ λεγουσιν τον
χριστον υιον δαυιδ ειναι 42 και αυτοσ δαυιδ λεγει εν
βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ
δεξιων μου 43 εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον
των ποδων σου 44 δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πωσ
υιοσ αυτου εστιν 45 ακουοντοσ δε παντοσ του λαου ειπεν
τοισ μαθηταισ αυτου 46 προσεχετε απο των γραμματεων
των θελοντων περιπατειν εν στολαισ και φιλουντων
ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ
συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ 47 οι
κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα
προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

1 αναβλεψασ δε ειδεν τουσ βαλλοντασ τα δωρα αυτων
εισ το γαζοφυλακιον πλουσιουσ 2 ειδεν δε τινα και
χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα 3 και ειπεν

αληθωσ λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον
παντων εβαλεν 4 απαντεσ γαρ ουτοι εκ του περισσευοντοσ
αυτοισ εβαλον εισ τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του
υστερηματοσ αυτησ απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν
5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοισ καλοισ
και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν 6 ταυτα α θεωρειτε
ελευσονται ημεραι εν αισ ουκ αφεθησεται λιθοσ επι λιθω
οσ ου καταλυθησεται 7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντεσ
διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν
μελλη ταυτα γινεσθαι 8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε
πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι
εγω ειμι και ο καιροσ ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω
αυτων 9 οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακαταστασιασ
μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ
ευθεωσ το τελοσ 10 τοτε ελεγεν αυτοισ εγερθησεται
εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν 11 σεισμοι
τε μεγαλοι κατα τοπουσ και λιμοι και λοιμοι εσονται
φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται 12 προ
δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τασ χειρασ
αυτων και διωξουσιν παραδιδοντεσ εισ συναγωγασ και
φυλακασ αγομενουσ επι βασιλεισ και ηγεμονασ ενεκεν
του ονοματοσ μου 13 αποβησεται δε υμιν εισ μαρτυριον
14 θεσθε ουν εισ τασ καρδιασ υμων μη προμελεταν
απολογηθηναι 15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν
η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντεσ οι
αντικειμενοι υμιν 16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων
και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν
εξ υμων 17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το
ονομα μου 18 και θριξ εκ τησ κεφαλησ υμων ου μη
αποληται 19 εν τη υπομονη υμων κτησασθε τασ ψυχασ
υμων 20 οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων
την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσισ αυτησ

21 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εισ τα ορη και οι
εν μεσω αυτησ εκχωρειτωσαν και οι εν ταισ χωραισ μη
εισερχεσθωσαν εισ αυτην 22 οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται
εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα 23 ουαι δε ταισ
εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ
ημεραισ εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι τησ γησ και οργη
εν τω λαω τουτω 24 και πεσουνται στοματι μαχαιρασ και
αιχμαλωτισθησονται εισ παντα τα εθνη και ιερουσαλημ
εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι
εθνων 25 και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και
αστροισ και επι τησ γησ συνοχη εθνων εν απορια ηχουσησ
θαλασσησ και σαλου 26 αποψυχοντων ανθρωπων απο
φοβου και προσδοκιασ των επερχομενων τη οικουμενη
αι γαρ δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται 27 και
τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν
νεφελη μετα δυναμεωσ και δοξησ πολλησ 28 αρχομενων
δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τασ κεφαλασ
υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσισ υμων 29 και ειπεν
παραβολην αυτοισ ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα
30 οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντεσ αφ εαυτων γινωσκετε
οτι ηδη εγγυσ το θεροσ εστιν 31 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε
ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια
του θεου 32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η
γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται 33 ο ουρανοσ και η
γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν
34 προσεχετε δε εαυτοισ μηποτε βαρηθωσιν υμων αι
καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και
αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη 35 ωσ παγισ γαρ
επελευσεται επι πανтασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον
πασησ τησ γησ 36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι
ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι
και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου 37 ην

δε τασ ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ
εξερχομενοσ ηυλιζετο εισ το οροσ το καλουμενον ελαιων
38 και πασ ο λαοσ ωρθριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν
αυτου

22

1 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα
2 και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πωσ
ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον 3 εισηλθεν δε
σατανασ εισ ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα
εκ του αριθμου των δωδεκα 4 και απελθων συνελαλησεν
τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πωσ αυτον παραδω
αυτοισ 5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον
δουναι 6 και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του
παραδουναι αυτον αυτοισ ατερ οχλου 7 ηλθεν δε η ημερα
των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα 8 και απεστειλεν
πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντεσ ετοιμασατε ημιν
το πασχα ινα φαγωμεν 9 οι δε ειπον αυτω που θελεισ
ετοιμασομεν 10 ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων
υμων εισ την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον
υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εισ την οικιαν ου
εισπορευεται 11 και ερειτε τω οικοδεσποτη τησ οικιασ
λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου
το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω 12 κακεινοσ
υμιν δειξει ανωγεον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε
13 απελθοντεσ δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοισ και
ητοιμασαν το πασχα 14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν
και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω 15 και ειπεν προσ
αυτουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ
υμων προ του με παθειν 16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου
μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια
του θεου 17 και δεξαμενοσ ποτηριον ευχαριστησασ ειπεν
λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοισ 18 λεγω γαρ υμιν

οτι ου μη πιω απο του γενηματος τησ αμπελου εωσ οτου η
βασιλεια του θεου ελθη [19] και λαβων αρτον ευχαριστησασ
εκλασεν και εδωκεν αυτοισ λεγων τουτο εστιν το σωμα
μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εισ την εμην
αναμνησιν [20] ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι
λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι
μου το υπερ υμων εκχυνομενον [21] πλην ιδου η χειρ του
παραδιδοντοσ με μετ εμου επι τησ τραπεζησ [22] και ο
μεν υιοσ του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον
πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται [23] και
αυτοι ηρξαντο συζητειν προσ εαυτουσ το τισ αρα ειη
εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν [24] εγενετο δε και
φιλονεικια εν αυτοισ το τισ αυτων δοκει ειναι μειζων
[25] ο δε ειπεν αυτοισ οι βασιλεισ των εθνων κυριευουσιν
αυτων και οι εξουσιαζοντεσ αυτων ευεργεται καλουνται
[26] υμεισ δε ουχ ουτωσ αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ
ο νεωτεροσ και ο ηγουμενοσ ωσ ο διακονων [27] τισ γαρ
μειζων ο ανακειμενοσ η ο διακονων ουχι ο ανακειμενοσ
εγω δε ειμι εν μεσω υμων ωσ ο διακονων [28] υμεισ δε
εστε οι διαμεμενηκοτεσ μετ εμου εν τοισ πειρασμοισ μου
[29] καγω διατιθεμαι υμιν καθωσ διεθετο μοι ο πατηρ μου
βασιλειαν [30] ινα εσθιητε και πινητε επι τησ τραπεζησ
μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντεσ τασ δωδεκα
φυλασ του ισραηλ [31] ειπεν δε ο κυριοσ σιμων σιμων ιδου
ο σατανασ εξητησατο υμασ του σινιασαι ωσ τον σιτον
[32] εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστισ σου
και συ ποτε επιστρεψασ στηριξον τουσ αδελφουσ σου
[33] ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμοσ ειμι και εισ
φυλακην και εισ θανατον πορευεσθαι [34] ο δε ειπεν λεγω
σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρισ
απαρνηση μη ειδεναι με [35] και ειπεν αυτοισ οτε απεστειλα
υμασ ατερ βαλαντιου και πηρασ και υποδηματων μη

τινοσ υστερησατε οι δε ειπον ουθενοσ 36 ειπεν ουν αυτοισ
αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν
και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει
μαχαιραν 37 λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον
δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και
γαρ τα περι εμου τελοσ εχει 38 οι δε ειπον κυριε ιδου
μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοισ ικανον εστιν 39 και
εξελθων επορευθη κατα το εθοσ εισ το οροσ των ελαιων
ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου 40 γενομενοσ
δε επι του τοπου ειπεν αυτοισ προσευχεσθε μη εισελθειν
εισ πειρασμον 41 και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει
λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχετο 42 λεγων
πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου
πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω 43 ωφθη
δε αυτω αγγελοσ απ ουρανου ενισχυων αυτον 44 και
γενομενοσ εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχετο εγενετο
δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματοσ καταβαινοντεσ
επι την γην 45 και αναστασ απο τησ προσευχησ ελθων
προσ τουσ μαθητασ ευρεν αυτουσ κοιμωμενουσ απο τησ
λυπησ 46 και ειπεν αυτοισ τι καθευδετε ανασταντεσ
προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ πειρασμον 47 ετι δε
αυτου λαλουντοσ ιδου οχλοσ και ο λεγομενοσ ιουδασ
εισ των δωδεκα προηρχετο αυτουσ και ηγγισεν τω ιησου
φιλησαι αυτον 48 ο δε ιησουσ ειπεν αυτω ιουδα φιληματι
τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ 49 ιδοντεσ δε οι περι
αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν
μαχαιρα 50 και επαταξεν εισ τισ εξ αυτων τον δουλον
του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον
51 αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν εατε εωσ τουτου και
αψαμενοσ του ωτιου αυτου ιασατο αυτον 52 ειπεν δε ο
ιησουσ προσ τουσ παραγενομενουσ επ αυτον αρχιερεισ και
στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην
εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων 53 καθ ημεραν

οντοσ μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ
επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του
σκοτουσ 54 συλλαβοντεσ δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον
αυτον εισ τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει
μακροθεν 55 αψαντων δε πυρ εν μεσω τησ αυλησ και
συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων
56 ιδουσα δε αυτον παιδισκη τισ καθημενον προσ το φωσ
και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην 57 ο
δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον 58 και
μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει
ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι 59 και διαστασησ
ωσει ωρασ μιασ αλλοσ τισ διισχυριζετο λεγων επ αληθειασ
και ουτοσ μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιοσ εστιν 60 ειπεν
δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεισ και παραχρημα
ετι λαλουντοσ αυτου εφωνησεν αλεκτωρ 61 και στραφεισ
ο κυριοσ ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετροσ
του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα
φωνησαι απαρνηση με τρισ 62 και εξελθων εξω ο πετροσ
εκλαυσεν πικρωσ 63 και οι ανδρεσ οι συνεχοντεσ τον
ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντεσ 64 και περικαλυψαντεσ
αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον
λεγοντεσ προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε 65 και
ετερα πολλα βλασφημουντεσ ελεγον εισ αυτον 66 και
ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου
αρχιερεισ και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εισ το
συνεδριον αυτων λεγοντεσ 67 ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν
ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε 68 εαν δε
και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε 69 απο
του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενοσ εκ δεξιων
τησ δυναμεωσ του θεου 70 ειπον δε παντεσ συ ουν ει ο υιοσ
του θεου ο δε προσ αυτουσ εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι
71 οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ
ηκουσαμεν απο του στοματοσ αυτου

23

1 και ανασταν απαν το πληθοσ αυτων ηγαγον αυτον
επι τον πιλατον 2 ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντεσ
τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλυοντα
καισαρι φορουσ διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα
ειναι 3 ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο
βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ
λεγεισ 4 ο δε πιλατοσ ειπεν προσ τουσ αρχιερεισ και τουσ
οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω 5 οι
δε επισχυον λεγοντεσ οτι ανασειει τον λαον διδασκων
καθ ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενοσ απο τησ γαλιλαιασ
εωσ ωδε 6 πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν
ει ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ εστιν 7 και επιγνουσ οτι εκ
τησ εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προσ
ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ εν ταυταισ
ταισ ημεραισ 8 ο δε ηρωδησ ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν
ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν
πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου
γινομενον 9 επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ
δε ουδεν απεκρινατο αυτω 10 ειστηκεισαν δε οι αρχιερεισ
και οι γραμματεισ ευτονωσ κατηγορουντεσ αυτου
11 εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδησ συν τοισ στρατευμασιν
αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν
ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω 12 εγενοντο δε φιλοι ο τε
πιλατοσ και ο ηρωδησ εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων
προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντεσ προσ εαυτουσ 13 πιλατοσ
δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιερεισ και τουσ αρχοντασ
και τον λαον 14 ειπεν προσ αυτουσ προσηνεγκατε μοι
τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον
και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον
εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ
αυτου 15 αλλ ουδε ηρωδησ ανεπεμψα γαρ υμασ προσ
αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον

αυτω 16 παιδευσας ουν αυτον απολυσω 17 αναγκην δε
ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα 18 ανεκραξαν
δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν
βαραββαν 19 οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη
πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην 20 παλιν ουν
ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν
21 οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον
αυτον 22 ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον
εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω
παιδευσας ουν αυτον απολυσω 23 οι δε επεκειντο φωναις
μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον
αι φωναι αυτων και των αρχιερεων 24 ο δε πιλατος
επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων 25 απελυσεν δε τον
δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον
ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων
26 και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος
κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον
σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου 27 ηκολουθει δε αυτω
πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο
και εθρηνουν αυτον 28 στραφεις δε προς αυτας ο ιησους
ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην
εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων 29 οτι ιδου
ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και
κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν
30 τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και
τοις βουνοις καλυψατε ημας 31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω
ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται 32 ηγοντο δε
και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι 33 και
οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον
εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ
δεξιων ον δε εξ αριστερων 34 ο δε ιησους ελεγεν πατερ
αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι
δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον 35 και ειστηκει ο λαος

θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντεσ συν αυτοισ
λεγοντεσ αλλουσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτοσ εστιν
ο χριστοσ ο του θεου εκλεκτοσ [36] ενεπαιζον δε αυτω και
οι στρατιωται προσερχομενοι και οξοσ προσφεροντεσ
αυτω [37] και λεγοντεσ ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων
σωσον σεαυτον [38] ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ
αυτω γραμμασιν ελληνικοισ και ρωμαικοισ και εβραικοισ
ουτοσ εστιν ο βασιλευσ των ιουδαιων [39] εισ δε των
κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει
συ ει ο χριστοσ σωσον σεαυτον και ημασ [40] αποκριθεισ δε
ο ετεροσ επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι
εν τω αυτω κριματι ει [41] και ημεισ μεν δικαιωσ αξια γαρ
ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτοσ δε ουδεν ατοπον
επραξεν [42] και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν
ελθησ εν τη βασιλεια σου [43] και ειπεν αυτω ο ιησουσ αμην
λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω [44] ην
δε ωσει ωρα εκτη και σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην
εωσ ωρασ ενατησ [45] και εσκοτισθη ο ηλιοσ και εσχισθη
το καταπετασμα του ναου μεσον [46] και φωνησασ φωνη
μεγαλη ο ιησουσ ειπεν πατερ εισ χειρασ σου παραθησομαι
το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν [47] ιδων δε
ο εκατονταρχοσ το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων
οντωσ ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ ην [48] και παντεσ
οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην
θεωρουντεσ τα γενομενα τυπτοντεσ εαυτων τα στηθη
υπεστρεφον [49] ειστηκεισαν δε παντεσ οι γνωστοι αυτου
μακροθεν και γυναικεσ αι συνακολουθησασαι αυτω απο
τησ γαλιλαιασ ορωσαι ταυτα [50] και ιδου ανηρ ονοματι
ιωσηφ βουλευτησ υπαρχων ανηρ αγαθοσ και δικαιοσ
[51] ουτοσ ουκ ην συγκατατεθειμενοσ τη βουλη και τη
πραξει αυτων απο αριμαθαιασ πολεωσ των ιουδαιων
οσ και προσεδεχετο και αυτοσ την βασιλειαν του θεου

52 ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του
ιησου 53 και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και
εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω
ουδεισ κειμενοσ 54 και ημερα ην παρασκευη σαββατον
επεφωσκεν 55 κατακολουθησασαι δε γυναικεσ αιτινεσ
ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ τησ γαλιλαιασ εθεασαντο το
μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου 56 υποστρεψασαι
δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον
ησυχασαν κατα την εντολην

24

1 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεοσ ηλθον επι
το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινεσ συν
αυταισ 2 ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του
μνημειου 3 και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου
ιησου 4 και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτασ περι τουτου
και ιδου ανδρεσ δυο επεστησαν αυταισ εν εσθησεσιν
αστραπτουσαισ 5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και
κλινουσων το προσωπον εισ την γην ειπον προσ αυτασ τι
ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων 6 ουκ εστιν ωδε αλλ
ηγερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια
7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εισ
χειρασ ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη
τριτη ημερα αναστηναι 8 και εμνησθησαν των ρηματων
αυτου 9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν
ταυτα παντα τοισ ενδεκα και πασιν τοισ λοιποισ 10 ησαν δε
η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι
λοιπαι συν αυταισ αι ελεγον προσ τουσ αποστολουσ ταυτα
11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληροσ τα ρηματα
αυτων και ηπιστουν αυταισ 12 ο δε πετροσ αναστασ
εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια
κειμενα μονα και απηλθεν προσ εαυτον θαυμαζων το
γεγονοσ 13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν

αυτη τη ημερα εισ κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα
απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ 14 και αυτοι ωμιλουν
προσ αλληλουσ περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων
15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτουσ και συζητειν και
αυτοσ ο ιησουσ εγγισασ συνεπορευετο αυτοισ 16 οι δε
οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον
17 ειπεν δε προσ αυτουσ τινεσ οι λογοι ουτοι ουσ
αντιβαλλετε προσ αλληλουσ περιπατουντεσ και εστε
σκυθρωποι 18 αποκριθεισ δε ο εισ ω ονομα κλεοπασ
ειπεν προσ αυτον συ μονοσ παροικεισ ιερουσαλημ και
ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταισ ημεραισ ταυταισ
19 και ειπεν αυτοισ ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου
του ναζωραιου οσ εγενετο ανηρ προφητησ δυνατοσ εν
εργω και λογω εναντιον του θεου και παντοσ του λαου
20 οπωσ τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεισ και οι αρχοντεσ
ημων εισ κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον 21 ημεισ
δε ηλπιζομεν οτι αυτοσ εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον
ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοισ τριτην ταυτην ημεραν
αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο 22 αλλα και γυναικεσ
τινεσ εξ ημων εξεστησαν ημασ γενομεναι ορθριαι επι
το μνημειον 23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον
λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν
αυτον ζην 24 και απηλθον τινεσ των συν ημιν επι το
μνημειον και ευρον ουτωσ καθωσ και αι γυναικεσ ειπον
αυτον δε ουκ ειδον 25 και αυτοσ ειπεν προσ αυτουσ ω
ανοητοι και βραδεισ τη καρδια του πιστευειν επι πασιν
οισ ελαλησαν οι προφηται 26 ουχι ταυτα εδει παθειν
τον χριστον και εισελθειν εισ την δοξαν αυτου 27 και
αρξαμενοσ απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων
διηρμηνευεν αυτοισ εν πασαισ ταισ γραφαισ τα περι
εαυτου 28 και ηγγισαν εισ την κωμην ου επορευοντο
και αυτοσ προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι 29 και

παρεβιασαντο αυτον λεγοντεσ μεινον μεθ ημων οτι προσ
εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του
μειναι συν αυτοισ 30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι
αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ
επεδιδου αυτοισ 31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι
και επεγνωσαν αυτον και αυτοσ αφαντοσ εγενετο απ
αυτων 32 και ειπον προσ αλληλουσ ουχι η καρδια ημων
καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ
διηνοιγεν ημιν τασ γραφασ 33 και ανασταντεσ αυτη τη ωρα
υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενουσ
τουσ ενδεκα και τουσ συν αυτοισ 34 λεγοντασ οτι ηγερθη ο
κυριοσ οντωσ και ωφθη σιμωνι 35 και αυτοι εξηγουντο τα
εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοισ εν τη κλασει του αρτου
36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτοσ ο ιησουσ εστη εν
μεσω αυτων και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν 37 πτοηθεντεσ
δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν 38 και
ειπεν αυτοισ τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι
αναβαινουσιν εν ταισ καρδιαισ υμων 39 ιδετε τασ χειρασ
μου και τουσ ποδασ μου οτι αυτοσ εγω ειμι ψηλαφησατε
με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ
εμε θεωρειτε εχοντα 40 και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοισ
τασ χειρασ και τουσ ποδασ 41 ετι δε απιστουντων αυτων
απο τησ χαρασ και θαυμαζοντων ειπεν αυτοισ εχετε τι
βρωσιμον ενθαδε 42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυοσ οπτου
μεροσ και απο μελισσιου κηριου 43 και λαβων ενωπιον
αυτων εφαγεν 44 ειπεν δε αυτοισ ουτοι οι λογοι ουσ
ελαλησα προσ υμασ ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι
παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεωσ και προφηταισ
και ψαλμοισ περι εμου 45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον
νουν του συνιεναι τασ γραφασ 46 και ειπεν αυτοισ οτι
ουτωσ γεγραπται και ουτωσ εδει παθειν τον χριστον και
αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα 47 και κηρυχθηναι
επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων

εισ παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ 48 υμεισ
δε εστε μαρτυρεσ τουτων 49 και ιδου εγω αποστελλω την
επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμασ υμεισ δε καθισατε εν
τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ
50 εξηγαγεν δε αυτουσ εξω εωσ εισ βηθανιαν και επαρασ
τασ χειρασ αυτου ευλογησεν αυτουσ 51 και εγενετο εν τω
ευλογειν αυτον αυτουσ διεστη απ αυτων και ανεφερετο
εισ τον ουρανον 52 και αυτοι προσκυνησαντεσ αυτον
υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ μετα χαρασ μεγαλησ 53 και
ησαν δια παντοσ εν τω ιερω αινουντεσ και ευλογουντεσ
τον θεον αμην

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit https://eBible.org/give.php.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e